

Vlaams
Parlement

vergadering **C234**
zittingsjaar 2014-2015

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening,
Energie en Dierenwelzijn

van 12 mei 2015

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Axel Ronse aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de nood aan een specifieke Vlaamse aanpak voor regio's met een planologisch deficit ten aanzien van de behoefte aan bedrijventerreinen – 2011 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van Katia Segers aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het advies van de provincie Vlaams-Brabant over het aangepaste gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan VSGB – 2005 (2014-2015)	6
VRAAG OM UITLEG van Ingrid Pira aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de noodzaak tot aanpassing van het besluit tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is – 2022 (2014-2015)	10
VRAAG OM UITLEG van Hermes Sanctorum-Vandevoorde aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de nietigverklaring van de bijzondere jacht – 2043 (2014-2015)	
VRAAG OM UITLEG van Lode Ceysens aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de afschaffing van de bijzondere jacht – 2104 (2014-2015)	15
VRAAG OM UITLEG van Wilfried Vandaele aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het Vlaams Klimaatfonds – 2051 (2014-2015)	19
VRAAG OM UITLEG van Bart Nevens aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de resultaten van een studie over de geluidshinder veroorzaakt door de luchthaven van Zaventem – 2114 (2014-2015)	22
VRAAG OM UITLEG van Tinne Rombouts aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de omgevingsvergunning en het Grondwettelijk Hof – 2010 (2014-2015)	
VRAAG OM UITLEG van Axel Ronse aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het tijdspad voor de omgevingsvergunning – 2088 (2014-2015)	25
VRAAG OM UITLEG van Axel Ronse aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de bestuurskracht van lokale besturen in functie van de omgevingsvergunning – 2087 (2014-2015)	33

VRAAG OM UITLEG van Axel Ronse aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de nood aan een specifieke Vlaamse aanpak voor regio's met een planologisch deficit ten aanzien van de behoefte aan bedrijventerreinen – 2011 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

De heer Axel Ronse (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, ik wil eerst uitleggen wat ik bedoel met planologisch deficit ten aanzien van de behoefte aan bedrijventerreinen. De provinciale ontwikkelingsmaatschappijen (POM's) hebben een studie gemaakt waarin ze de behoefte aan bedrijventerreinen voor de komende tien jaar inschatten en die tegenover het totale aanbod aan bedrijventerreinen stellen. Men maakt daarbij een onderscheid tussen bouwrijp, niet bouwrijp, planologisch bestemd, lokaal en regionaal. Als die behoefte groter is dan wat louter planologisch is bestemd, dan spreken we over een planologisch deficit.

Bij de herziening van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) werd een reservepakket voor economische activiteiten vastgelegd, boven op de geplande oppervlakte van 6676 hectare. Op die manier heeft men een ijzeren voorraad opgebouwd om te kunnen beantwoorden aan de vraag naar ruimte in de toekomst. Het RSV bepaalt dat die marge slechts kan worden aangesproken op vraag van een provincie of op initiatief van de Vlaamse Regering. Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag van 28 januari blijkt dat er tot op vandaag geen gebruik is gemaakt van dat reservepakket en dat de provincies hierover tot op vandaag ook geen vragen hebben gesteld.

U deelde toen ook mijn mening dat de uitdaging ten aanzien van gebieden voor economische activiteiten vooral moet zijn om de planologisch vastgelegde gebieden effectief en op korte termijn te realiseren. Wat planologisch bestemd is, moet zo snel mogelijk bouwrijp worden gemaakt. U verwees ook naar uw beleidsnota, waarin staat dat u er op die manier voor zult zorgen dat er voldoende ruimte wordt bestemd voor bedrijvigheid.

Uit een studie van POM West-Vlaanderen blijkt bijvoorbeeld dat in het RESOC-gebied (regionaal sociaal-economisch overlegcomité) Brugge minder bedrijventerreinen planologisch staan ingekleurd dan er naar schatting voor de komende tien jaar nodig zijn. In alle andere West-Vlaamse regio's zijn er voldoende terreinen ingekleurd, maar zijn ze onvoldoende bouwrijp. Dat is ook een probleem, maar nog niet zo erg als wat zich voordoet in de regio Brugge. Het betekent dat bedrijven uit de regio RESOC Brugge nauwelijks nog perspectief hebben om zich in die regio uit te breiden en dat het voor nieuwe bedrijven al bijna helemaal onmogelijk wordt om er zich te vestigen.

Het lijkt mij belangrijk om voor dergelijke regio's een specifieke Vlaamse aanpak uit te werken en na te gaan op welke manier we op korte termijn een oplossing en perspectief kunnen realiseren. Ook het RESOC Brugge werkt al aan tal van initiatieven. Ik denk dat er op Vlaams niveau zeker een aanpak moet zijn.

Minister, zijn er nog regio's zoals Brugge waar er een planologisch deficit is ten aanzien van de behoefte? Wat zijn de voornaamste oorzaken? Ik vermoed dat de Raad van State opnieuw heel wat vernietigd heeft: processen, procedures enzovoort. Bent u bereid om een specifiek programma uit te werken voor zulke regio's? Kan het reservepakket voor economische activiteiten, zoals bepaald in het RSV, hiervoor worden aangewend en dan in het bijzonder – zonder te lokaal te willen gaan – ook voor de regio Brugge?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Ronse, we hebben in deze commissie al discussie gevoerd over de Noord-West-Vlaamse dossiers, zoals ik ze zou willen noemen.

Uw vraag om uitleg is eigenlijk ook algemeen of er een tekort, een deficit, is aan die bedrijventerreinen. We moeten vaststellen dat we daarover geen specifieke gegevens hebben en dat het een subjectief gevoel van deficit zou kunnen zijn. We hebben geen specifieke cijfers van wat de problemen zijn op het terrein.

Het is wel zo dat het Agentschap Ondernemen recent een studie heeft laten uitvoeren om een inschatting te maken van de ruimtebehoefte per cluster van gemeenten en om te kijken welke gemeenten een gelijkaardig economisch profiel hebben en wat de verschillen zijn. Op die manier kan de regiobrede behoefte in kaart worden gebracht.

Het heeft ook vaak te maken met het type van bedrijvigheid. Dan zijn er bijvoorbeeld wel voldoende bedrijventerreinen, maar als je een specifiek bedrijf bent, zoek je soms bepaalde terreinen die al dan niet watergebonden zijn. U kent de problematiek. Daarmee heeft het vaak te maken.

De afgelopen jaren hebben alle beleidsniveaus inspanningen geleverd om nieuwe bedrijventerreinen planologisch te bestemmen. Ik heb de globale ruimtebalans wel meegebracht voor u. De 6676 hectare bedrijventerrein die bij de herziening van het RSV werden vooropgesteld, zijn nu ongeveer voor de helft planologisch bestemd. Maar er lopen nog heel veel planningsinitiatieven, op alle niveaus. Die moeten dan ook tot bijkomende terreinen leiden. Het is dus zeker niet zo dat er op dit moment geen planprocessen zouden lopen. We hebben daarover in de commissievergadering van 24 maart specifiek voor de Noord-West-Vlaamse regio verder van gedachten gewisseld.

Het aanvoelen is volgens ons vaak te wijten aan een aantal vaststellingen. Zo is er de ontwikkeling op het terrein zelf. Het is niet omdat het effectief bestemd is als bedrijventerrein, dat het ook lukt. Uit een studie van de POM blijkt dat in de provincie West-Vlaanderen ongeveer 350 hectare herbestede regionale bedrijventerreinen nog niet bouwrijp zijn gemaakt.

De gronden zijn in handen van intercommunales, maar ook vaak van projectontwikkelaars. De reden waarom ze nog niet op de markt komen, is niet altijd duidelijk. Dat kan natuurlijk met speculatie te maken hebben. Voor een deel heeft het ook te maken met moeizame processen van onteigening.

Een andere vaststelling is dat bepaalde invullingen niet verenigbaar blijken te zijn met specifieke voorschriften die werden opgemaakt voor het planologisch bestemde bedrijventerrein. Voorbeelden zijn de hoogwaardige bedrijven op het bedrijventerrein Evolis in Kortrijk of het feit dat bedrijventerreinen integraal bestemd zijn voor watergebonden bedrijven. De Bekaert-site in Aalter is zo'n voorbeeld, net als de Louis Coiseaukaai te Brugge. Op die manier geraken ze niet ingevuld, die specifieke bedrijven zijn niet echt in die buurt op zoek. We stellen zelfs vast dat dergelijke specifiek bestemde terreinen in de loop der jaren in toepassing van een afwijkingsregeling vaak werden ingevuld met andere initiatieven.

We kunnen er ook op wijzen dat niet elk proces met het oog op het creëren van een bedrijventerrein voldoende grondig wordt gevoerd. Vaak wordt men geconfronteerd met problemen die te maken hebben met de maatschappelijke gedragenheid of met procedures voor de Raad van State.

We moeten er ook rekening mee houden dat gemeenten en provincies geconfronteerd worden met historische bedrijvensites die blijven leegstaan, die men niet ingevuld krijgt. Hierbij neemt het totale aanbod aan bedrijventerreinen uiteraard ook af. Men stapt er vaak over op een herbestemming van de terreinen. Ik ben van mening dat in dergelijke gevallen moet worden gestreefd naar een verantwoorde vorm van verweving, waarbij ruimte voor bedrijvigheid eventueel ook een functie kan blijven.

Het reservepakket voor economische activiteiten, zoals is voorzien in het RSV, komt neer op ongeveer 1400 hectare. Deze marge kan inderdaad aangewend worden. Het RSV geeft daarvoor de voorwaarden aan, maar dat weet u. Alles moet steeds geval per geval concreet worden bekeken. De mogelijkheden die daar zijn, kunnen het beste mee onderzocht worden in het licht van op te maken actieprogramma's voor de regio's waar dat nodig blijkt. Volgens mij moet dit ook in nauw overleg gebeuren met de RESOC en POM ter plaatse.

Dit is de stand van zaken, mijnheer Ronse. Dit wordt natuurlijk op verschillende niveaus verder opgevolgd.

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

De heer Axel Ronse (N-VA): Minister, ik dank u voor het antwoord. Het is goed dat er werk wordt gemaakt van een betere monitoring. Het kan eigenlijk niet dat wij op Vlaams niveau geen zicht hebben op waar er tekorten zijn en zo meer.

Ik deel uw analyse dat het grootste probleem zit in het opvolgen van het proces waar terreinen van niet bouwrijp naar bouwrijp gaan, en in de benutting zelf. We zitten natuurlijk met het probleem, of de uitdaging, dat intercommunales ook heel wat zaken opzetten. Het is een thematiek die we ook met minister Muyters aan het bekijken en aan het bespreken zijn. De grootste problemen zitten in het uitgiftebeleid van intercommunales, in het aankopen van de terreinen in evenwicht met het ontwikkelen ervan. Ze hebben ook een beperkt aantal middelen.

Ik blijf wat op mijn honger zitten inzake het puur planologische aspect. Bijvoorbeeld bij RESOC Brugge is er een vraag aan ruimte voor de periode 2012-2022 van ongeveer 124 hectare. Vandaag is er een aanbod van een kleine 49 hectare waarvan slechts een kleine 6 hectare bouwrijp is en 34,27 hectare niet bouwrijp is. We zitten daar dus met een deficit. Het is de enige regio in West-Vlaanderen, en ik vermoed zelfs in Vlaanderen, waar er een deficit is, een groot deficit, namelijk van 71 hectare.

Ik weet dat een aantal zaken te wijten zijn aan RUP's die werden vernietigd, onder meer de twee deel-RUP's Spie en Blankenbergse Steenweg. Ik denk dat we toch een soort turboaanpak op maat voor de regio moeten ontwikkelen. Het is een regio die ooit erg bloeiend was en dat vandaag ook nog is, gelet op de grote vraag aan bedrijventerreinen. We kunnen niet zomaar overleggen en platforms afwachten.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Ja, we zitten hier natuurlijk niet in de provincieraad van West-Vlaanderen. Ik zal hier dus niet te veel in detail op ingaan.

Er is inderdaad de vernietiging van de deel-RUP's geweest, mijnheer Ronse, maar ze worden hernomen. In dat kader zullen de bedrijventerreinen natuurlijk ook hersteld worden.

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

De heer Axel Ronse (N-VA): Ik ben heel benieuwd naar de evolutie daarvan.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Katia Segers aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het advies van de provincie Vlaams-Brabant over het aangepaste gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan VSGB – 2005 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Mevrouw Katia Segers (sp.a): Voorzitter, minister, op 18 maart gaf de Raad van State advies aan de Vlaamse Regering over het nieuwe gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Vlaams Strategisch Gebied rond Brussel (GRUP VSGB). In zijn advies is de Raad van State eigenlijk heel duidelijk: het hernemen van de procedure van het GRUP VSGB is enkel mogelijk als de Vlaamse Regering over voldoende actuele gegevens beschikt.

Ik citeer de Raad van State: "Er dient te worden vermeld dat een procedure wordt hernomen die meer dan drie jaar geleden haar beslag heeft gekregen en waarvoor bepaalde substantiële vormvereisten bijna vijf of zes jaar geleden zijn vervuld. Een dergelijke hervatting is in die omstandigheden slechts mogelijk als de gegevens op grond waarvan het ontworpen besluit zal worden genomen, intussen niet achterhaald zijn."

Uw antwoord kennen we eigenlijk al. U stelt: "De gegevens zijn wel degelijk actueel." Helaas blijkt u met dit standpunt helemaal alleen te staan. De stad Vilvoorde bestelde een analyse van de toelichtingsnota bij het plan-MER, het zogenaamde Antearapport, bij professor Lauwers en zijn collega's. Uit hun analyse blijkt dat het Antearapport, en bijgevolg ook uw beslissing om het GRUP goed te keuren, berust op drijfzand.

De doorlichting van Lauwers en zijn collega's is ontluisterend. De waslijst aan fundamentele methodologische opmerkingen is eindeloos. Ik zal me beperken tot de drie fundamentele opmerkingen.

Ten eerste was in het project-MER nog geen sprake van een modal split van 75 procent auto's. Bij de Anteastudie variëren de nieuwe kerngetallen tussen 45 en 52 procent auto's. Waar zijn al die auto's naartoe? Blijkbaar kunnen auto's gewoon verdampen.

Ten tweede kan Antea niet alleen goochelen met auto's maar ook met bussen. Men zal niet spreken over een pendelbus in Vilvoorde, het zal een echte pendelkaravaan worden. Met het oog op de modal shift die Antea vooropstelt om meer mensen met het openbaar vervoer te laten komen, zullen er niet 2 bussen per uur moeten rijden zoals nu is overeengekomen met De Lijn in ruil voor 500.000 euro, maar 21 bussen op piekmomenten. Dat is om de 3 minuten een bus. Wie gaat die betalen?

Ten derde zijn de vertrekcijfers van Antea compleet achterhaald. In die studie gebruikt men nog altijd cijfers van 2007. Ten opzichte van 2007 is de avondspits nagenoeg verdubbeld in termen van kilometer per uur, en dit met name op vrijdagavond, wat tevens het moment is waarop Uplace het meeste verkeer zal genereren. De studie houdt ook geen rekening met impactvolle evoluties die zich de voorbije jaren afspeelden rond de site of met de recente beleidsbeslissingen. Zo is er bijvoorbeeld nog geen sprake van een nationaal stadion op parking C of

van Dockx Brussel en werd geen rekening gehouden met de sterke bevolkings-explosie in Vilvoorde. Dit alles maakt dat die mobiliteitsdruk zwaar wordt onderschat.

Onafhankelijk van de analyse van Lauwers die we pas sinds gisteren kennen, kwam de provincie Vlaams-Brabant in haar advies al op 28 april tot dezelfde conclusie: de Anteastudie baseert zich op achterhaalde gegevens. Zo signaleerde de provincie dat met een aantal al besliste aanpassingen aan het wegennet geen rekening werd gehouden in de studie die voorafgaat aan het rapport. Intussen zijn er beslissingen genomen die zorgen voor extra aantakkingen op de R22, met name voor Uplace en voor de gevangenis van Haren. Zoals het nu loopt, zal het parlement op een bepaald moment niet anders meer kunnen dan toch die onderzoekscommissie te vragen, zelden hadden we immers zoveel redenen daartoe. Maar voor we zo hard van stapel lopen, wil ik graag uw antwoord horen, minister.

Het advies van 18 maart 2015 van de Raad van State en het advies van de provincie Vlaams-Brabant van 28 april 2015 leiden tot de volgende vragen. Waarop baseert u zich om te stellen dat de gegevens op grond waarvan het ontworpen besluit werden genomen, intussen niet achterhaald zijn? Wat is uw antwoord op de argumenten waarop de provincie Vlaams-Brabant zich baseert om een negatief advies uit te brengen? Wat is de impact van dit negatieve advies op het verloop van de verdere procedure? Welke volgende stappen plant u?

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Zal Uplace een impact hebben op de mobiliteit in die regio? Dat is de vraag die ons al jaren bezighoudt. Ik denk dat iedereen die zich al heeft verplaatst in die regio, aanvoelt dat dit wel degelijk een impact zal hebben. Niemand gelooft dat Uplace geen impact zal hebben op de mobiliteit op de ring rond Brussel en op het wegennet in die zone. En toch verschijnen er allerlei studies die moeten aantonen dat er toch geen effect zou zijn. Vaak wordt dan geschermd met twee argumenten. Het eerste argument is dat die mensen met het openbaar vervoer zullen komen en het tweede dat er een verdringingseffect zal zijn. Mensen gaan in de file staan en krijgen plots het inzicht dat het te druk is en dat ze beter op een ander moment of met het openbaar vervoer kunnen gaan. Daar komt dat effect op neer. Wij zijn in deze commissie natuurlijk geen mobiliteitsspecialisten, toch niet wat de technische deskundigheid betreft, maar dit klinkt zeer onwaarschijnlijk.

Zelden heb ik zo'n scherp mobiliteitsrapport gelezen als het rapport van de stad Vilvoorde. De argumentatie van de studie waarop de beslissing over het GRUP VSGB is gebaseerd, wordt met de grond gelijk gemaakt. Er worden geen tegenargumenten geboden, ze wordt gewoon met de grond gelijk gemaakt. Ik zal een paar passages voorlezen: "geen enkele garantie geboden om tot kwaliteit en onafhankelijkheid te komen van een plan-MER", "methodologisch staat de nota heel zwak", "toetsingsnota scoort erg zwak op het vlak van onderbouwing van de gehanteerde reducties met betrekking tot verkeersproductie", "de recente evolutie van de filedruk op de RO toont aan dat het gebruik van verkeerscijfers van 2007 in de toetsingsnota leidt tot een grove onderschatting van de verkeersproblematiek", "het door Uplace gegenereerde goederenverkeer wordt in de toetsingsnota op nul gesteld", "in de toetsingsnota wordt een kringredenering gehanteerd in verband met de verkeersoverdruk", "de kengetallen aandeel autoverkeer 80 tot 85 procent terwijl het in werkelijkheid zou gaan tussen 45 en 52 procent op basis van de simulaties uit de studie."

De conclusie van de studie luidt als volgt: "De besproken toetsingsnota vormt dus een buitengewoon zwakke basis voor de inschatting van de mobiliteitsproblematiek veroorzaakt door het aangepaste ruimtelijk programma van de reconversiezone

Vilvoorde-Machelen. De door de toetsingsnota geraamde mobiliteitsimpact wordt systematisch onderschat." Dit is een vernietigende analyse.

Minister, we weten dat u gevat bent in het dossier. Binnen enkele maanden moet u een milieuvergunningaanvraag beoordelen voor Uplace. Daar kunt u concreet geen uitspaken over doen. Maar u moet toch kunnen reageren op deze studie. Dit is niet gewoon een bezwaarschrift in de vaststelling van het GRUP VSGB, waar Uplace een deel van zal uitmaken. Het geeft fundamentele kritiek op de wijze waarop de beslissing tot stand is gekomen. Ik kijk uit naar uw reactie.

De voorzitter: De heer Nevens heeft het woord.

De heer Bart Nevens (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, ik ben verbaasd over de inhoud maar vooral over de timing van deze vragen. Het openbaar onderzoek over het GRUP VSGB loopt immers nog tot 18 mei 2015. Ik veronderstel dat in het kader van dat openbaar onderzoek nog verschillende opmerkingen, adviezen en bezwaren zullen volgen, niet enkel dat van de provincie Vlaams-Brabant, over verschillende onderdelen van het GRUP, over de voorschriften en over misschien mogelijke andere projecten. Men spreekt hier altijd over Uplace, maar het gaat over veel meer dan enkel Uplace in het GRUP: een ziekenhuis, een school en verschillende andere zaken.

Het advies van de provincie Vlaams-Brabant is er daar één van, en inderdaad misschien wel een belangrijk advies, collega's. Dat laat ik voorlopig in het midden. De vraag is of het wenselijk is om hier vandaag op in te gaan. Volgens mij is het daarvoor veel te vroeg. De Vlaamse Regering zal de verschillende elementen tegen elkaar moeten afwegen. Het decreet voorziet daarvoor in een termijn van zes maanden na het einde van het openbaar onderzoek, dus na 18 mei. Onze fractie zou willen dat de procedure wordt gerespecteerd en dat de minister en de Vlaamse Regering de kans krijgen de zaken in totaliteit en onbevooroordeeld te bekijken.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, ik kan inderdaad niet ingaan op de inhoud. We hebben in de Vlaamse Regering een beslissing genomen voor het VSGB. We hebben gezegd dat we het gaan hernemen: we steken het in een openbaar onderzoek en dat openbaar onderzoek respecteren we ook. We gaan respect hebben voor bezwaarschriften, voor opmerkingen die worden gemaakt door de burgers, door de overheden. Op basis daarvan gaan we beslissingen nemen.

Het zou niet correct zijn en zelfs aanleiding geven tot procedurefouten om hier vandaag in te gaan op bezwaren die worden ingediend. We willen als Vlaamse Regering op een correcte manier omgaan met bezwaren en opmerkingen. Dat moet ook. Het is wettelijk voorgeschreven. Het openbaar onderzoek loopt tot 18 mei 2015. Nadien zullen al die bezwaren uiteraard grondig moeten worden bekeken en beantwoord door de Vlaamse Regering. Het is niet wijs, niet wenselijk en wettelijk not done om vandaag antwoorden te geven op bezwaren die gemaakt zijn in het kader van het openbaar onderzoek dat nog loopt.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Mevrouw Katia Segers (sp-a): Dank u wel, minister, voor het antwoord dat ik had verwacht, namelijk geen antwoord. U zegt dat u zult luisteren naar alle negatieve commentaar die momenteel komt van burgers. Ik hoor eigenlijk geen andere. U wilt alle bezwaarschriften en adviezen meenemen. Dat is goed. En dan weet u even goed als ik dat er maar één conclusie mogelijk zal zijn: dat Uplace er niet kan komen.

Maar laten we in het parlement constructief meedenken en bereid zijn om alle elementen mee te nemen. Ik wil alvast iets voorstellen. De Anteastudie is een

cruciaal element in wat nu voorligt. Ik zou de mensen van Antea heel graag eens horen, en luisteren naar hun verhaal. Ik verwijs naar alle methodologische bezwaren die wij opperen en die professor Lauwers en anderen geven. Ik zou hen graag horen, samen met de professoren. Dan kunnen we verder.

We kunnen enkel voorspellen dat er opnieuw een vernietiging komt. Er is een onmetelijke procedureslag bezig, voor jaren. Dat mag niet gebeuren. De heer Nevens wees erop dat ook andere projecten stilliggen, die veel beter zijn voor de regio, onder andere het ziekenhuis. Die worden gegijzeld.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Minister, ik ben ook voorstander van het respecteren van de procedure. Het heeft geen zin om bij elk bezwaarschrift een vraag in te dienen. Daar ben ik het helemaal mee eens. Vilvoorde zal dat doen, Vlaams-Brabant, Mechelen, Puurs. Een resem centrum-steden en gemeenten zal een bezwaarschrift indienen.

Maar daar gaat het debat niet over. Het fameuze rapport van die drie onderzoekers is natuurlijk besteld in het kader van een bezwaarschrift. Maar het is geen bezwaarschrift, het is een wetenschappelijke studie van de technische onderbouwing van uw GRUP. U zegt dat het GRUP geen mobiliteitsimpact zal hebben op basis van deze studie. Nu is er een tegenstudie in opdracht van de stad Vilvoorde, die met zeer scherpe argumenten aantoonde dat uw inhoudelijke onderbouwing onterecht is. Het is gebaseerd op drijfzand. Dan zijn er twee opties: u erkent de inhoud van de tegenstudie of u verdedigt met hand en tand de studie waarop uw beslissing is gebaseerd. Ik zou het echt heel vreemd vinden dat u daarop niet reageert. Dan is het: zwijgen is instemmen.

De voorzitter: De heer Nevens heeft het woord.

De heer Bart Nevens (N-VA): Minister, mijn stelling is dezelfde als wat u hier vandaag hebt gezegd: we zitten in een proces, een openbaar onderzoek, en laat ons dat respecteren en afwachten wat uit dat onderzoek voortvloeit. Laat ons dan nuchter nagaan welke adviezen, welke bezwaren en welke bekommernissen er komen uit de verschillende geledingen van de bevolking en laat ons daarmee aan de slag gaan. Ik hoor graag zeggen: laat ons constructief meewerken, maar een alternatief voor de brownfield heb ik nog niet gehoord behalve misschien volplanten met bomen. Het moet natuurlijk haalbaar en betaalbaar zijn. Laat ons afwachten wat het openbaar onderzoek zegt, welke de adviezen zijn en laat ons daarmee aan de slag gaan.

De voorzitter: De heer Vandenbroucke heeft het woord.

De heer Joris Vandenbroucke (sp-a): Voorzitter, minister, collega's, ik vind toch dat er iets vreemd aan de hand is. Er is een hoorzitting geweest met de professoren Lauwers en Boussauw over een andere studie van het Steunpunt Ruimte die zij gemaakt hebben. Minister, u was er en minister Weyts ook. Het was belangrijk dat erover kon worden gedebatteerd in het parlement. We hebben achteraf moeten vernemen dat u op dat moment al rond liep met een studie van Antea – u noemt dat een nota met informatieve waarde in antwoord op mijn schriftelijke vraag – waarover toen in alle talen is gezwegen, waarop niet kon worden ingegaan tijdens het actualiteitsdebat. Nu duidelijk is dat de studie waarop u zich hebt gebaseerd en die u destijds tijdens de hoorzitting met de professoren al had maar verzwegen, zo goed als waardeloos is zowel inhoudelijk als wat onafhankelijkheid betreft, blijkt er een probleem te zijn om daarover iets te zeggen omdat de procedure loopt. Met andere woorden, men heeft er blijkbaar alles aan gedaan om het parlement te verhinderen om deftig kennis te nemen van die studie en erover te debatteren. Ik vind de vraag van mevrouw Segers

dan ook zeer terecht. Procedureel hoeft er geen enkel probleem te zijn. Waarom zouden we geen hoorzitting organiseren met de mensen van Antea die de informatieve nota hebben gemaakt waarop de regering zich heeft gebaseerd en de professoren Lauwers en Boussauw zodat ze in alle rust argumenten kunnen uitwisselen en parlementsleden hen daarover kunnen bevragen?

De voorzitter: Mijnheer Vandenbroucke, ik ga ervan uit dat uw vraag niet aan de minister is gericht maar bedoeld is voor de regeling van de werkzaamheden.

Ik heb voor de hoorzitting die plaatsvond, trouwens ook op vraag van uw collega, gevraagd of we alle studies aan bod moesten laten komen. Op dat moment is daar inderdaad niet verder op ingegaan. Om nu te zeggen dat het niet mocht, zou niet correct zijn.

De heer Joris Vandenbroucke (sp.a): Die studie was toen niet gekend.

De voorzitter: U moet nu niet zeggen dat ze hier niet zou mogen worden besproken.

De heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Die fameuze studie is opgeleverd voor de hoorzitting hier plaatsvond. Dat is het punt.

De voorzitter: Mijnheer Sanctorum, er is de vraag geweest van de commissieleden om een bepaalde studie te agenderen. Er is openlijk en in overleg nagegaan hoe we dat konden doen. Vervolgens is de andere studie naar boven gekomen en er wordt nu een vraag gesteld. Zeggen dat ze niet mocht worden besproken, is niet correct want op dat moment was ze niet geagendeerd en er is ook nog geen bespreking over geweest. Ik stel voor dat we die vraag straks in de regeling van de werkzaamheden behandelen. Ik wil gewoon in de zweem die rond uw vraagstelling hangt enige nuance brengen.

Minister, u zegt dat er nog een openbaar onderzoek loopt. In een volgend debat zullen we een verdere bespreking kunnen voeren, ook over de uiteindelijke beslissing.

Mevrouw Katia Segers (sp.a): Ik denk dat er maar een uitkomst zal zijn: de Raad van State zal concluderen dat de beslissing niet is genomen op basis van actuele gegevens. Eigenlijk zal dat bijzonder goed nieuws zijn voor Vlaanderen, maar ook voor u, minister, want we merken in alles dat u dit ook geen goed dossier vindt. Op dat moment zult u tegen de heer Verhaeghe kunnen zeggen dat u alles hebt geprobeerd, maar dat het niet lukt.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Ingrid Pira aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de noodzaak tot aanpassing van het besluit tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is – 2022 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: Mevrouw Pira heeft het woord.

Mevrouw Ingrid Pira (Groen): Voorzitter, ik dank u dat u mijn vraag om uitleg uiteindelijk na de derde indiening ontvankelijk hebt verklaard. Eerst was ze te lokaal, dan te summier en nu heb ik ze wat uitgebreid omdat iets wat ik plaatselijk heb ontdekt, een ruimere impact kan hebben op meerdere plaatsen in Vlaanderen.

Er zijn veel vragen gerezen over het feit dat de uitbater van een luchthaven in Vlaanderen momenteel een parking voor meer dan 500 auto's aanlegt zonder

stedenbouwkundige vergunning. Ik ben gisteren nog gaan kijken, ondertussen zijn het er al veel meer. Van de initieel 260 parkeerplaatsen evolueert men nu in enkele weken tijd naar ongeveer 950 plaatsen, zonder vergunning.

Dit impliceert onder andere dat er geen onderzoek werd gedaan naar de impact van deze parking op omliggende woonwijken en op een drukke gewestweg daar vlakbij. Voor het bouwen zonder vergunning baseert de uitbater zich op het zogenaamde Vrijstellingenbesluit van 16 juli 2010. Op 16 april 2015 werd een klacht tegen de aanleg van de niet-vergunde parking ingediend bij het agentschap Inspectie RWO (Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed). Indieners van de klacht verwijzen naar de zogenaamde memorie van toelichting die bij het besluit van 16 juli 2015 was gevoegd, en waarin letterlijk staat dat "gelet op de aard van de terreinen en de welomschreven voorwaarden opgesomd in artikel 8.2. in alle redelijkheid geoordeeld kan worden dat de ruimtelijke impact van dergelijke handelingen beperkt is". In de memorie van toelichting die de geest van het besluit verwoordt, staat duidelijk een vermelding van een beperkte ruimtelijke impact. Dat is de geest van het besluit. De aanleg van honderden parkeerplaatsen in enkele weken tijd getuigt niet meteen van een beperkte ruimtelijke impact.

In antwoord op de klacht stelde de stedenbouwkundig inspecteur op 23 april 2010 echter dat het besluit niet bepaalt dat de ruimtelijke impact hierdoor niet mag vergroten. Ruimtelijke impact speelt dus volgens de letterlijke lezing van het besluit geen rol. In de memorie van toelichting wordt er wel melding gemaakt van de beperkte ruimtelijke impact, in de voorwaarden van het besluit niet. Daarop wijst de stedenbouwkundig inspecteur om te zeggen dat het onder de toepassing van het Vrijstellingenbesluit valt.

Minister, omdat ruimtelijke impact voor het verlenen van een vrijstelling volgens het besluit strikt genomen geen rol speelt, betekent dit volgens u dat de vrijstelling die wordt gegeven voor de aanleg van een parking van vijfhonderd auto's, net zo goed voor een parking van duizend of tweeduizend auto's geweest zou kunnen zijn. Zet deze vrijstelling de deur niet open voor de aanleg zonder vergunning van parkings op andere terreinen die worden vermeld in het besluit, onder andere openbare parken, dierentuinen, al dan niet openbare terreinen voor recreatie, sportterreinen enzovoort? Ook op die terreinen kun je zeggen dat een parking eigen is aan de functie van het terrein en dat er geen sprake is van een beperkte ruimtelijke impact. Dus: doe maar op, ook op die terreinen onvergunde parkeerplaatsen.

Minister, bent u bereid om het besluit aan te passen door in hoofdstuk 8, artikel 8.2., een voorwaarde toe te voegen – de stedenbouwkundig inspecteur geeft aan: omdat het er niet letterlijk instaat, zou het misschien kunnen worden toegevoegd – namelijk "de ruimtelijke impact van de handeling moet beperkt zijn". In elk geval is dat een iets restrictievere formulering, zodat het Vrijstellingenbesluit niet zo ruim kan worden geïnterpreteerd dat er honderden parkeerplaatsen zonder vergunning kunnen worden aangelegd.

Minister, het bewuste besluit bestaat nu bijna vijf jaar. Is dat niet het moment om het in zijn totaliteit te evalueren?

De heer Bart Nevens (N-VA): Het decreet bepaalt duidelijk dat de vrijstelling enkel van toepassing is voor handelingen met een tijdelijk of occasioneel karakter, of voor werken met een geringe ruimtelijke impact. Dat staat letterlijk in het decreet, daar is geen twijfel over. Ik hoop dat iedereen het erover eens is dat een bijkomende verharding van meer dan 7000 vierkante meter of, zoals in dit specifieke geval, een parking voor 500 wagens, vergunningsplichtig zou moeten zijn, ook op zogenaamde reeds deels ingerichte terreinen.

Ik verwijs ook naar de Hemelwaterverordening, de watertoets. De regelgeving legt immers iedereen een vergunningsplicht op voor kleinschalige verhardingen vanaf 80 vierkante meter. Als we aan de burger vragen om een terras aan hun woning te beperken tot 80 vierkante meter, dan zie ik niet in waarom een parking van 7000 vierkante meter daarbuiten zou vallen. Met de verplichting hiervoor moet men ook in de nodige infiltratie en afvoer van hemelwater voorzien in het kader van de Hemelwaterverordening. Die hebben een grote impact op onze waterhuishouding en kunnen dus niet worden aangezien als van geringe ruimtelijke impact.

Er is ook een verplichting van een project-MER of mobiliteitseffectenrapport (MOBER) dat in dit specifieke geval werd ontlopen. Volgens het besluit van 2009 is er voor dergelijke projecten een mobiliteitsstudie nodig indien men meer dan tweehonderd parkeerplaatsen wijzigt, of een veelvoud van tweehonderd overschrijdt.

Minister, op welke termijn zult u een totale evaluatie doen van het instrument van de melding binnen Ruimtelijke Ordening en de lijst van vrijgestelde werken in functie van de omgevingsvergunning? Zult u hierop wachten of gaat u nu al noodzakelijke aanpassingen doen aan het besluit?

De voorzitter: De heer Ceyskens heeft het woord.

De heer Lode Ceyskens (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, ik ken de lokale situatie – die in een breder perspectief is geplaatst om de vraag om uitleg te kunnen stellen – onvoldoende om me erover te kunnen uitspreken. We moeten ons hoeden om in deze commissie te oordelen of iets al dan niet een bouwinbreuk is.

Ik denk dat onze taak het creëren, en ook desnoods het evalueren en bijsturen, van het wettelijk kader is. We moeten ons er echter niet over uitspreken of iets al dan niet een bouwinbreuk is. Ik wil echter toch nog eens wijzen op artikel 8.1, dat duidelijk het volgende stelt: "Een stedenbouwkundige vergunning is niet nodig voor de herinrichting van de volgende terreinen, als er geen gebouwen opgericht worden en als de herinrichting eigen is aan de functie van het terrein (...)." Dat geldt onder meer voor "luchthavens als de start- of landingsbaan niet gewijzigd wordt". Mijnheer Nevens, dat lijkt me eigenlijk vrij duidelijk. Het verbaast me dat u het Vrijstellingenbesluit en het besluit Meldingsplicht van minister Muyters al zo snel wilt bijstellen, maar wij zijn natuurlijk altijd bereid om mee te doen aan evaluaties.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Pira, u verwijst zelf naar het besluit waarop dit is gebaseerd. Dat is inderdaad het besluit van 16 juli 2010, uit de vorige legislatuur. Daarin staan handelingen met een tijdelijk of occasioneel karakter of een geringe ruimtelijke impact waarvoor inderdaad geen stedenbouwkundige vergunning vereist is. Dat gebeurde ook in het kader van de vereenvoudiging en het minder administratief betuttelen. Ik sta daar ook nog altijd achter. Mijnheer Nevens, ik vind het ook een beetje eigenaardig dat u nu vraagt om dit heel snel wat aan te passen, maar ik kom daar straks nog op terug.

Het besluit voorziet in een vrijstelling voor de herinrichting van luchthavens, onder bepaalde voorwaarden. U vraagt zich af of het dan zomaar kan dat er een parking wordt aangelegd. Ja, dat kan. Dit kan worden gebruikt voor de aanleg of heraanleg van parkeerterreinen of andere terreinen die worden vermeld in het besluit, bijvoorbeeld ook voor openbare parken, dierentuinen en recreatie-terreinen. Dit is echter geen vrijgeleide. Er zijn ook wel voorwaarden aan verbonden. Dat moet ik hier toch duidelijk stellen. Er mogen geen gebouwen

worden opgericht. De herinrichting moet eigen zijn aan de functie van het terrein. De bestaande terreinen, gebouwen, constructies en verhardingen moeten hoofdzakelijk vergund zijn, of vergund geacht te zijn. Het terrein mag niet worden uitgebreid. De bestaande bufferzones moeten behouden blijven. Dit mag niet gelegen zijn in ruimtelijk kwetsbaar gebied, en er mag geen ontbossing of reliëfwijziging worden aangebracht.

In de geringe ruimtelijke impact is dus ook voorzien. U vraagt om daar nog een bijkomende voorwaarde aan toe te voegen, maar er is ook zo iets als het algemene principe dat staat in de Codex Ruimtelijke Ordening, met name in artikel 4.2.3. Daarin staat dat die geringe ruimtelijke impact inderdaad belangrijk is. Voor de burgers moet het ook duidelijk zijn wanneer iets al dan niet is vrijgesteld. Zomaar iets toevoegen aan die voorwaarden lijkt ons op dit moment niet nuttig en niet nodig. Ik wil ook meegeven dat de bouwinspectie ook ter plaatse is geweest, omdat er inderdaad wel wat vragen waren, om te bekijken of er dingen waren die niet kunnen, onder meer een aantal zaken waarnaar de heer Nevens zou verwijzen. De inspectie heeft vastgesteld dat alles correct en conform is verlopen.

We zullen het Vrijstellingenbesluit evalueren. Dat is trouwens ook zo voorzien. Normaliter zullen we een insteek krijgen van onze diensten over hoe dat in de praktijk verloopt, maar niet vanuit de veronderstelling dat we dit zullen terugschroeven of afschaffen. We geloven wel in die vermindering van administratieve last, met het onder bepaalde voorwaarden toch toelaten van bepaalde handelingen. Die voorwaarden zijn natuurlijk wel essentieel, maar daarin is ook voorzien. Normaliter moeten we dit jaar die evaluatie rond krijgen. We zullen zien of er moet worden bijgestuurd, maar op het eerste gezicht is alles dus correct verlopen. Dit sluit echt wel aan bij de filosofie van het regeerakkoord dat we samen hebben gesloten, namelijk dat we naar vereenvoudiging en minder betutteling gaan, dat er geen goldplating komt, dat we de administratieve overlast zo veel mogelijk zullen beperken. Ik hoop dat iedereen daar ook achter blijft staan, want we krijgen anderzijds toch heel wat klachten en vragen over het feit dat heel wat zaken te lang duren en omslachtig zijn. Dit geeft daar een antwoord op, en ik meen dat we dat in die zin ook moeten behouden.

De voorzitter: Mevrouw Pira heeft het woord.

Mevrouw Ingrid Pira (Groen): Mijnheer Ceysens, u zegt dat het niet aan ons is om een bouw misdrijf te beoordelen. Ik heb het met opzet niet-plaatselijk gehouden. Dit is een zeer objectief verhaal. Hiermee wordt echter een deur geopend naar de mogelijkheid om ook op andere terreinen parkeerplaatsen zonder vergunning te maken. In die zin vind ik toch wel dat er hier sprake is van een hiaat in de wetgeving. Daarom vond ik het de moeite waard om dat hier ter sprake te brengen.

Minister, u ziet daar dus geen graten in. Er gebeurt niets verkeerd. U wilt wel evalueren. Dat is goed. De beperkte ruimtelijke impact staat niet in het besluit, maar wel in de memorie van toelichting. In die memorie van toelichting staan ook voorbeelden van wat men eigenlijk bedoelt als men het heeft over zaken die op die terreinen geen vergunning nodig hebben. Dat gaat bijvoorbeeld over een bijkomende attractie in een attractiepark, over een bijkomend speeltoestel in een speeltuin, over banken in een park. Dát is de geest van het besluit, niet honderden parkeerplaatsen op een of ander terrein. Dat heeft immers een grote ruimtelijke impact. Mijn vraag was dus gewoon om dat element van die beperkte ruimtelijke impact, dat wel in de memorie van toelichting staat, toe te voegen aan het besluit. U wilt dat dus niet doen.

In Zaventem gebeurt het ook regelmatig dat er parkeerplaatsen bij worden aangelegd. Elke keer dat dit gebeurt, vraagt de uitbater een vergunning aan. Hoe

verklaart u die behandeling van Antwerpen ten opzichte van die van Zaventem? Blijkbaar is dat niet nodig in Antwerpen, maar gebeurt het in Zaventem, en ik denk in Oostende zelfs ook. Hoe verklaart u dat?

De voorzitter: Mevrouw Pira, het is ook niet de bedoeling dat we hier individuele zaken gaan vergelijken en er uitspraken over gaan doen. Daarvoor kunt u de minister eigenlijk niet aanspreken. Ik hoop dat u als parlamentslid begrijpt dat dit niet de bedoeling is van de commissiewerkzaamheden, maar dat terzijde.

De heer Nevens heeft het woord.

De heer Bart Nevens (N-VA): Mijnheer Ceyskens, ik baseer me op het regeerakkoord. De minister heeft het al aangehaald: er is voorzien in een evaluatie van de huidige bepalingen met betrekking tot de meldingsplicht en de vrijstellingen binnen Ruimtelijke Ordening en Milieu, in het kader van de operationalisering van de omgevingsvergunning. Dat is één.

Voor luchthavens wordt er inderdaad een uitzondering gemaakt, maar lees goed: niet voor de verlenging van een startbaan. U kunt startbanen wijzigen binnen het huidige luchthavendomein, maar geen extra banen aanleggen. Ik veronderstel dat dit ook voor parkings geldt, dat men niet meer parkings kan creëren dan er vergund zijn.

De voorzitter: De heer Ceyskens heeft het woord.

De heer Lode Ceyskens (CD&V): De evaluatie staat inderdaad in het regeerakkoord, en dat hebben we mee onderschreven. Ik stel alleen vast dat u hier een aantal zaken in vraag stelt, of anders begint te interpreteren. Het is gewoon zoals in het besluit staat: "luchthavens, als de start- of landingsbaan niet gewijzigd wordt".

Mevrouw Pira, u verwijst naar de hiaten. Er is nog een artikel 8.2, dat vermeldt dat er geen functiewijziging mag zijn, dat er niet mag worden ontbost en dergelijke. Er zijn heel wat beschermingen ingeschreven. Als het gaat over administratieve last en de zaken wat laten vooruitgaan, dan kunnen we de klok beter niet terugdraaien.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Pira, het onderscheid zit erin of er al dan niet een gebouw wordt opgericht. In Zaventem werden parkeergarages bij gebouwd. Dat zijn wel degelijk gebouwen. Het besluit zegt uitdrukkelijk dat er een vergunning nodig is voor het zetten van een gebouw. Dat is het verschil tussen beide. Dat onderscheid moeten we duidelijk maken.

De afweging speelt hier niet, maar ik wil toch wel eens de bedenking maken of het niet beter is om op het terrein zelf een parking aan te leggen en te zorgen dat de automobilisten daar terecht kunnen in plaats van dat ze overal wild gaan parkeren en dat het sluipverkeer stijgt. Dat is de keuze die de luchthaven gemaakt heeft. Daar kunnen we objectief achter staan.

Los daarvan – ik herhaal het – heeft men het besluit correct nageleefd. We hebben gevraagd aan de inspectie om ter plaatse te gaan controleren of alles correct verlopen is. Dat is de vaststelling geweest. De inspectie moet haar werk doen.

De voorzitter: Mevrouw Pira heeft het woord.

Mevrouw Ingrid Pira (Groen): Minister, ik heb u de kans gegeven om een besluit aan te passen aan de geest van de memorie van toelichting. U gaat niet in

op de kans die u hier geboden wordt. Dan moet u er niet van schrikken dat er mensen naar het gerecht stappen. Ik begrijp niet dat de politiek dit niet kan oplossen; het is nochtans heel eenvoudig. Een burger moet voor één parkeerplaats in zijn voortuin een vergunning aanvragen. Maar enkele meters verderop kan een uitbater honderden parkeerplaatsen aanleggen zonder vergunning. Dat kan niet. Dat is niet te verklaren!

Verder zet u de deur wagenwijd open voor de aanleg van parkings zonder vergunning op andere terreinen die ook in het besluit vermeld werden.

Minister, met deze praktijk die u niet wilt bijsturen, schroeft u het ruimtelijk beleid met jaren terug. Dit is geen vooruitgang, dit is achteruitgang. U geeft op zijn minst de indruk van bepaalde ondernemers de hand boven het hoofd te houden. *(Opmerkingen. Rumoer)*

De voorzitter: Mevrouw Pira, ik wil uitdrukkelijk vermelden dat ik u voor de vraagstelling heb gevraagd om niet naar lokale dossiers te verwijzen omdat het niet de bedoeling kan zijn dat we in de commissies lokale zaken bekijken. Ik ga er dan ook van uit dat uw conclusie niet ging over lokale of specifieke dossiers. Dat is belangrijk. *(Opmerkingen van de heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde)*

De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Hermes Sanctorum-Vandevoorde aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de nietigverklaring van de bijzondere jacht – 2043 (2014-2015)

VRAAG OM UITLEG van Lode Ceyskens aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de afschaffing van de bijzondere jacht – 2104 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: Collega's, intussen werd er ook een ontwerp van decreet over de jacht ingediend in het parlement. Het is niet de gewoonte dat er dan nog vragen om uitleg over worden gesteld. Dat is hier ook zo gecommuniceerd, maar de ene vraag om uitleg werd ingediend vóór het ontwerp van decreet, en de andere erna. Vandaar.

De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Een arrest van de Raad van State van 23 april 2015 verklaart de mogelijkheid tot de 'bijzondere jacht' nietig. De bijzondere jacht is gekend in deze commissie. Het is een uitzondering ter voorkoming van schade aan gewassen, weiden of eigendommen; ter bescherming van fauna of flora; en in het belang van de veiligheid van het luchtverkeer. Er staat een hele reeks dieren opgesomd die kunnen worden bejaagd.

Die jacht was mogelijk door artikel 7 in het Jachtopeningsbesluit van 28 juni 2013. Daar is heel wat debat aan voorafgegaan. Toenmalig collega Dirk Peeters volgde dit voor mijn fractie op. We zijn altijd zeer kritisch gebleven voor de bijzondere jacht. Ik weet dat de meningen in deze commissie verdeeld zijn, zowel in de vorige als in de huidige legislatuur.

Vogelbescherming Vlaanderen zag voor deze regeling geen rechtsgronden in het Jachtdecreet van 1991 en kreeg uiteindelijk gelijk bij de Raad van State.

Vlaanderen heeft in Europa als enige deze constructie 'bijzondere bejaging' opgezet binnen de jachtwetgeving.

Minister, hoe staat u tegenover de nietigverklaring van artikel 7, betreffende de bijzondere jacht? Welke maatregelen zult u nemen in navolging hiervan?

Welke instructies geeft u aan uw administratie met betrekking tot de meldingen voor bijzondere jacht die nu worden ingediend? De procedure houdt in dat er een melding wordt gemaakt waarop het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) binnen de 24 uur moet reageren. Wat gebeurt er in deze periode met een dergelijke aanvraag?

Dit betreft natuurlijk ook de wijziging van het Jachtdecreet. In welke zin zal het Jachtdecreet gewijzigd worden als het gaat over het principe of de praktijk van de bijzondere jacht?

De voorzitter: De heer Ceyskens heeft het woord.

De heer Lode Ceyskens (CD&V): Voorzitter, minister, de heer Sanctorum heeft goed geraden dat ik deze kwestie in mijn vraag vanuit een ander oogpunt bekijk. De situatie werd al door hem geschetst, ik zou graag nog eens in herinnering brengen dat de bijzondere jacht toegelaten was onder heel specifieke voorwaarden: om schade aan gewassen, weiden of eigendommen te voorkomen, ter bescherming van de wilde fauna of flora, de instandhouding van natuurlijke leefgebieden of in het belang van de veiligheid van het luchtverkeer.

De bijzondere jacht is van enorm belang voor onder meer de landbouwsector. Het nietig verklaarde artikel in het besluit was dan ook noodzakelijk om ingezaaid goed en gewassen te beschermen en dit zonder afbreuk te doen aan het streefdoel om de populaties van de soort in kwestie in een gunstige staat van instandhouding te laten voortbestaan, zoals opgenomen in de wijzigingen van het decreet. Concreet zouden we ervan uit kunnen gaan dat het principe van de bijzondere jacht altijd algemeen gedragen is geweest. Meer nog, in het decreet is het aantal gevallen waarop de bijzondere jacht kan worden ingeroepen, uitgebreid ten opzichte van het Jachtopeningsbesluit.

De heer Sanctorum verwijst ook naar de Vogelrichtlijn. Volgens mij moeten we ons niet in de plaats van de Europese Commissie stellen. Het is de Europese Commissie die erover moet waken of de gevolgen van afwijkingen al dan niet verenigbaar zijn met de richtlijnen. Het is toch al heel duidelijk dat lidstaten onder bepaalde voorwaarden mogen afwijken van de richtlijnen ter zake. In de Vogelrichtlijn wordt de jacht als een volstrekt legitieme activiteit benaderd.

Minister, er kan worden gesteld dat het arrest van de Raad van State en de definitieve goedkeuring van de wijziging van decreet door de Vlaamse Regering elkaar gekruist hebben. Hoe evalueert u deze situatie?

Al houdt Vogelbescherming Vlaanderen geen rekening met de impact op de landbouwgewassen, volgens haar zijn heel wat dieren onwettig gedood. Wat zijn de gevolgen van de nietigverklaring?

Wat is uw timing om een nieuw besluit voor te leggen aan de Vlaamse Regering?

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters (Open Vld): Voorzitter, minister, ik wil me graag aansluiten bij de voorgaande sprekers inzake het arrest van de Raad van State. Ik zie de heer Ceyskens al omkijken: ik volg natuurlijk eerder zijn standpunt. In onze contreien is er een overpopulatie van everzwijnen waarvoor een bijzondere bejaging effectief nodig is.

Het is belangrijk dat er zo snel mogelijk weer een decretale basis komt. Ik had begrepen dat erin is voorzien om in het ontwerp van decreet de bijzondere bejaging mogelijk te maken. Meer in het bijzonder zou aan de Vlaamse Regering de mogelijkheid worden gegeven om nadere regels te bepalen voor een algemene aanpak van bepaalde wildsoorten die in aanzienlijke delen van Vlaanderen schade veroorzaken.

Ik herhaal dat dit volgens mij echt aangewezen is voor de everzwijnpopulatie, die heel wat schade berokkent aan de landbouwgewassen, maar ook aan siertuinen. Het is niet langer dan gisteren geleden dat ik weer eens van de politie mocht vernemen dat er een verkeersongeval had plaatsgevonden omdat een kudde everzwijntjes zich op de gewestwegen begaf. De everzwijnpopulatie moet effectief ingetoomd worden, en daarvoor is de bijzondere bejaging zeker nodig.

Ik wil me graag aansluiten bij de vraag van de heer Ceyskens. Hebt u er al zicht op wanneer de decretale regelgeving definitief rond kan zijn? In onmiddellijke navolging daarvan zullen er uitvoeringsbesluiten moeten volgen. Ook daarover kreeg ik graag wat meer informatie.

De voorzitter: De heer Van Campenhout heeft het woord.

De heer Ludo Van Campenhout (N-VA): Ik kan me aansluiten bij de laatste twee collega's. Ik wil erop wijzen, mijnheer Sanctorem, dat jacht soms belangrijk is om een ecobalans in een omgeving te bewaren, dat is zo, ik heb toevallig die cursus gevolgd. Om ecosystemen te beschermen, is juist de bijzondere jacht van belang.

Voor de rest moet ik hier niet veel aan toevoegen – we zullen dit nog in detail bespreken tijdens de behandeling van het decreet – maar wat is de huidige rechtspositie van de bijzondere jacht?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, mijnheer Sanctorem, u vraagt of ik het arrest van de Raad van State zal respecteren. Uiteraard zal ik dat doen, we doen dat altijd. We hebben er zelfs op geanticipeerd omdat de Raad van State al de opmerking had gemaakt dat er eigenlijk een rechtsgrond zou moeten worden gecreëerd. De Raad van State heeft dat gedaan naar aanleiding van de goedkeuring half 2014. We hebben daarom het initiatief genomen voor een ontwerp van aanpassing van het Jachtdecreet. We zullen daarin in de nodige rechtsgrond voorzien en ook in een delegatie voor de bijzondere bejaging. Op die manier krijgt de bepaling, zoals het recent vernietigde artikel 7 van het besluit, wel een rechtsgrond.

Het ontwerp van wijzigingsdecreet is op 3 april door de Vlaamse Regering goedgekeurd en voor behandeling ingediend bij het Vlaams Parlement. Zodra het hier in het parlement behandeld en goedgekeurd is, kan het Jachtopeningsbesluit, inclusief de bepaling met betrekking tot de bijzondere jacht, opnieuw ter goedkeuring aan de Vlaamse Regering worden voorgelegd. Dat kan dus relatief snel gaan.

Wat gebeurt er ondertussen? Als we de melding voor de bijzondere jacht ontvangen na publicatie van dit arrest, zal door mijn administratie geantwoord worden dat er een weigering is. De lopende meldingen voor bijzondere jacht zullen opgeschort worden. Dat is de stand van zaken. Met de uitvoeringsbesluiten kunnen we ook doorgaan.

De voorzitter: Op het moment dat het decreet hier definitief is ingediend en persklaar is gegeven, hebben we minstens zes dagen nodig om het stuk te verdelen. Dan kan het hier, afhankelijk van de commissiewerkzaamheden, besproken worden. Dat kan dus op een tamelijk vlotte en snelle manier gebeuren.

De heer Sanctorem heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Voorzitter, minister, de standpunten zijn dezelfde als in de vorige legislatuur. Ik wil bij dezen ook eens bevestigen dat we er vanuit Groen inderdaad van overtuigd zijn dat de bijzondere jacht, het verhaal van schade aan gewassen, vaak als excuus wordt gebruikt om de jacht te versoepelen.

Deze eerlijke analyse sluit heel dicht aan bij de waarheid. Het gaat immers niet over de bestrijding van dieren die schade toebrengen aan gewassen, het gaat over het preventief afschieten van dieren die wel eens schade zouden kunnen toebrengen. Dat is de definitie van de bijzondere jacht. Die is dus heel soepel en heel breed geïnterpreteerd. Ik ben blij dat Vogelbescherming Vlaanderen vanuit een fundamentele bezorgdheid naar de Raad van State is gestapt.

Ik heb begrepen uit uw antwoord dat er een soort van moratorium wordt ingevoerd. Voorlopig worden alle meldingen geweigerd. Ze worden waarschijnlijk standaard negatief beoordeeld tot er een nieuw besluit wordt genomen op basis van het nieuwe decreet. In alle eerlijkheid: ik hoop dat we nog lang mogen wachten op dat nieuwe besluit.

De voorzitter: De heer Ceysens heeft het woord.

De heer Lode Ceysens (CD&V): Inderdaad, mijnheer Sanctorum, de standpunten zijn dezelfde gebleven, toch bijna allemaal.

Mijnheer Van Campenhout, ik dank u voor uw zeer positieve houding ten opzichte van die acht. Ik vind dat een hele stap in de goede richting.

Wat de schade aan gewassen betreft, zegt artikel 9 uit de Vogelrichtlijn: "De lidstaten mogen – indien er geen andere bevredigende oplossing bestaat – om onderstaande redenen afwijken van de artikelen." Als derde punt in de opsomming staat er "ter voorkoming van belangrijke schade aan gewassen". Dat lijkt mij toch een heel belangrijk gegeven.

In tegenstelling tot de hoop die de heer Sanctorum uitdrukt dat het nog lang duurt, zou ik willen vragen om er vaart achter te zetten. De jonge gewassen verschijnen in de akkers. Ik denk dat het heel belangrijk is dat er heel snel opnieuw bijzondere bejaging kan worden toegestaan.

Minister, ondertussen wordt bijzondere jacht niet toegestaan. Dat betekent ook dat er geen schade kan worden verhaald op de jagers, omdat die in de onmogelijkheid zijn om schade te voorkomen. Betekent dit dat de landbouwer zijn schade kan verhalen op het Vlaamse Gewest?

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters (Open Vld): In tegenstelling tot wat de heer Sanctorum zegt, wil ik de minister vragen om zo snel mogelijk werk te maken van dat uitvoeringsbesluit. Wat mij betreft, mag dat daags na de goedkeuring van het decreet. Zo kunnen we er heel snel voor zorgen dat die bijzondere bejaging mogelijk is. Ik dank u.

De voorzitter: De heer Van Campenhout heeft het woord.

De heer Ludo Van Campenhout (N-VA): Ik kan alleen maar akkoord gaan.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Ik denk dat de analyse van de heer Ceysens over de schade klopt.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Als er schade is, dan kan er een schadevergoeding worden gevraagd aan het Vlaamse Gewest. Ging het daarover? *(Opmerkingen van de heer Lode Ceyskens)*

Oké, dan is dat bij dezen ook duidelijk.

Mijnheer Ceyskens, uw opmerking over de Vogelrichtlijn klopt inderdaad. Artikel 9 legt die mogelijkheid vast. Via dat artikel wordt er duidelijk gemaakt dat dat een echte uitzondering is. Het advies van de Miniraad maakt duidelijk dat er, bijvoorbeeld over de smient, niet is aangetoond dat die vogel effectief schade aanricht aan die gewassen. Toch wordt het opgenomen via die bijzondere jacht. Nogmaals, het is zeer breed en soepel geïnterpreteerd.

De voorzitter: De heer Ceyskens heeft het woord.

De heer Lode Ceyskens (CD&V): Mijnheer Sanctorum, u hebt daarnet gezegd dat we onze stellingen ook moeten kunnen illustreren. Ik wil u graag uitnodigen om in onze regio te komen kijken welke impact het kan hebben op de landbouwgewassen wanneer de everzwijnen hebben huisgehouden. *(Opmerkingen van de heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde)*

Het gaat ook over ganzen enzovoort.

Er is een codex waarin duidelijk staat welke maatregelen er kunnen of moeten worden genomen. Als die genomen zijn en er toch nog schade is, zal die schade toch nog op iemand moeten worden verhaald. In het verleden was dat op de jager omdat die de plicht had om dat te voorkomen. Daarvoor had die het middel van de bijzondere bejaging. Die mogelijkheid is hem vandaag ontnomen. Ik ga ervan uit dat men die schade dan kan verhalen op het Vlaamse Gewest.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Wilfried Vandaele aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het Vlaams Klimaatfonds – 2051 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): Minister, ik citeer uit De Standaard van 30 april: "Van de 7,8 miljoen euro die bedoeld is voor energiepremies bij grote renovaties van sociale woningen is bijna niets uitgekeerd. Een grote hap uit het Vlaams Klimaatfonds blijft zo ongebruikt."

Op uw voorstel keurde de Vlaamse Regering op 27 april 2012 de oprichting van het Vlaams Klimaatfonds goed. Al snel reserveerde de Vlaamse Regering 7,8 miljoen euro voor het energiezuinig maken van 1500 sociale woningen. In 2013 wachtten 6300 gezinswoningen en 9700 appartementen immers op renovatie.

Ook deze Vlaamse Regering zet in op isolatie en op het energiezuinig maken van sociale woningen. Dat lezen we ook in het regeerakkoord: "We zetten in op een betere bezettingsgraad en een energiezuinige renovatie of vernieuwbouw van het bestaande patrimonium."

Volgens De Standaard zou van de 7,8 miljoen euro echter nog maar weinig zijn gebruikt. Dat zou niet zozeer komen door het feit dat het uitvoeren van de

werken en het uitbetalen van de subsidies tijd vergt, maar doordat er weinig belangstelling is. Een oproep van de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (VMSW) leverde naar verluidt een heel magere reactie op – slechts een paar tientallen reacties – van de sociale huisvestingsmaatschappijen (SHM's).

Minister, u bent coördinerend minister voor het klimaatbeleid. U hebt het Klimaatfonds opgericht. Blijven de genoemde bedragen binnen het Klimaatfonds gereserveerd voor het energiezuinig maken van sociale woningen of worden die – als het te lang duurt – ingezet voor andere doelen?

Ontstaan er technisch-boekhoudkundige – zo noem ik dat dan – problemen als middelen uit het fonds niet tijdig worden opgenomen? We herinneren ons een discussie die we niet zo lang geleden hebben gevoerd in de commissie over het Boscompensatiefonds, waarvan de middelen blijkbaar niet zomaar doorgeschoven kunnen worden naar een volgend werkjaar.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Minister, ik heb u in het verleden al een paar keer ondervraagd over dat Vlaams Klimaatfonds. Het antwoord op de tweede vraag is volgens mij dat er geen technisch-boekhoudkundig probleem is. Als ik mij niet vergis, is dat geld al effectief gestort aan de VMSW. Is het dan hun taak om die premie daarmee uit te keren?

Toen ik u enkele maanden geleden ondervroeg over het Klimaatfonds bleek al dat van die zogenaamde quick wins voor de periode 2013-2014 vanuit het klimaatbeleidsplan er nog maar weinig was gerealiseerd.

Ik sluit mij natuurlijk aan bij de vraag, omdat er duidelijk een probleem is. Er wordt niet gerenoveerd met die 7,8 miljoen euro. Welke stappen zult u ondernemen om die broeikasgasreductie daadwerkelijk te realiseren in ons woningenbestand en in het bijzonder in de sociale woningen?

De voorzitter: Mevrouw Partyka heeft het woord.

Mevrouw Katrien Partyka (CD&V): De vraag om uitleg van de heer Vandaele is voor een deel terecht. We hebben dat ook al enkele keren aangekaart. In huisvesting is er veel besparingspotentieel op het vlak van CO₂. Ik denk dat het een heel terechte keuze was van het Klimaatfonds om daar volop op in te zetten, ook in de sociale huisvesting. Uit de patrimoniumenquête van de VMSW blijkt ook dat er inderdaad nog werk aan de winkel is in sociale huisvesting, zeker voor wat betreft complexe dossiers. Zo kan het oudere patrimonium veel renovatie gebruiken. Ik denk dat het een heel goede keuze was van het Klimaatfonds om daarop in te zetten.

Eerlijk gezegd denk ik dat er misschien iets schort aan de voorwaarden. Misschien moet er worden bekeken in het beleidsdomein Wonen of de sociale huisvesting zelf waaraan het precies ligt. Dan kan men de voorwaarden daar op een of andere manier versoepelen of meer bruikbaar maken zodat er dossiers worden ingediend om te worden gesubsidieerd. Het is inderdaad zo dat het geld al in het beleidsdomein is terechtgekomen. Daaraan ligt het dus niet.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Vandaele, ik dank u voor uw vraag om uitleg. We hebben dat inderdaad goedgekeurd in het Vlaams klimaatbeleidsplan. We hebben afgesproken dat de initiatieven die we nemen effectief worden uitgevoerd door de respectieve vakministers. We hebben dat dus ook zo uitgevoerd. De middelen, 7,8 miljoen euro uit het Vlaams Klimaatfonds, zijn dan

ook ter beschikking gesteld van de VMSW. Die kan dat inderdaad gebruiken voor de grondige renovatiepremie voor sociale huisvestingsmaatschappijen.

Het subsidiebesluit bepaalt wel dat de VMSW, wanneer een aantal subsidies niet zouden zijn uitgekeerd, dat geld moet terugstorten in het Klimaatfonds. Dat is zo vastgelegd. Het moet uiterlijk gebeuren op 1 januari 2019. Tot op dat ogenblik blijven de middelen ter beschikking van de VMSW.

Er ontstaan over dit dossier ook geen technisch-boekhoudkundige problemen van overdracht naar toekomstige begrotingsjaren aangezien het volledige bedrag al is overgemaakt.

We hebben natuurlijk ook contact gehad met het kabinet van de bevoegde minister om na te gaan wat de eventuele knelpunten zijn en hoe een snelle en effectieve besteding kan worden gerealiseerd. We hebben de boodschap gekregen dat het niet nodig was en dat de middelen goed zouden worden besteed. Wij vertrouwen erop dat dit in die zin gebeurt.

Wanneer er vragen zouden zijn voor een versoepeling of een aanpassing ingeval van knelpunten op het terrein, dan zijn wij uiteraard bereid om dat te bekijken voor zover dit aansluit bij het energiezuinig maken en renoveren van die woningen waardoor zij energieneutraler worden dan vandaag. Dat is wat wij willen bereiken. We hebben daar al gesprekken over gehad, waaruit bleek dat men de intentie heeft om daar ook mee door te gaan.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): Mijnheer Sanctorum, het klopt dat dit is gestort aan de VMSW, maar mijn ervaring leert me dat wanneer men ergens middelen voor krijgt, die daar binnen een bepaalde termijn voor gebruikt moeten worden. De minister heeft geantwoord dat dit voor 2019 zijn beslag moet krijgen of anders moet worden teruggestort.

We horen dat het terugkomt in het Klimaatfonds. In het slechtste geval, dus wanneer men er niet zou geraken, is dit dus niet verloren. En dat is alvast goed nieuws.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Minister, mijn bijkomende vraag was hoe we die bijkomende middelen zullen besteden aan de renovatie van sociale woningen. In uw antwoord hoor ik vooral signalen die wijzen op een pingpongspel van verantwoordelijkheden. U zegt dat u contact hebt opgenomen met het kabinet van minister Homans, een partijgenoot van de heer Vandaele, en daar krijgt u het signaal dat alles in orde komt. Wat moeten wij daar binnen deze commissie over denken? Het is duidelijk niet in orde. In de periode 2013-2014 waarvoor de middelen waren uitgetrokken, zijn er geen of nauwelijks renovaties gebeurd. We zijn nu halverwege 2015; die 7,8 miljoen euro is er nog altijd en er is niet voorzien in bijkomende middelen voor bijkomende sociale woningen. Er schort dus iets en het is uw taak als coördinerend minister om ervoor te zorgen dat het geld wel wordt geïnvesteerd. Wanneer er ergens een knelpunt is, moet dat worden weggewerkt. Maar gewoon contact opnemen met een andere bevoegde minister en tevreden zijn met het antwoord dat het er allemaal goed uitziet, lijkt me onvoldoende. Ik hoop dat we iets meer mogen verwachten dan dat.

De voorzitter: Mevrouw Taeldeman heeft het woord.

Mevrouw Valerie Taeldeman (CD&V): Mijnheer Sanctorum, vorige week heeft de bevoegde minister in de commissie Wonen de patrimoniumenquête toegelicht. Dat was vier jaar geleden nog eens gebeurd in de sector van de sociale

huisvesting. Toen bleek dat er bij 48 procent van het sociaal patrimonium een of meerdere knelpunten waren op het vlak van energie. Intussen is de energetische waarde van de sociale woningen gedaald van 48 procent naar 33 procent. Er is dus wel degelijk een verbetering op dat vlak. Wat nu overblijft in het patrimonium, zijn de totaalrenovaties en de grootschalige projecten waar ofwel vervangingsbouw ofwel een grondige renovatie nodig is.

Om in aanmerking te komen voor de middelen van het Vlaams Klimaatfonds moet men aan vier cumulatieve voorwaarden voldoen. Mevrouw Partyka heeft er ook al naar verwezen. Zo moet er worden gewerkt met gecombineerde werken en moet er een collectief verwarmingstoestel worden geïnstalleerd. De SHM's geven aan dat het niet evident is om aan die vier voorwaarden te voldoen. We moeten eens nadenken over hoe we daarmee zullen omgaan.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

**VRAAG OM UITLEG van Bart Nevens aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de resultaten van een studie over de geluidshinder veroorzaakt door de luchthaven van Zaventem
– 2114 (2014-2015)**

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: De heer Nevens heeft het woord.

De heer Bart Nevens (N-VA): Volgens de resultaten van een studie van A-Tech en Anotec, besteld door Brussels minister van Leefmilieu Céline Fremault, doet de luchthaven van Zaventem niet genoeg om de impact op haar omgeving te beperken. Die impact is immers groter dan bij andere vergelijkbare luchthavens.

Het voorontwerp geluidsactieplan voor de luchthaven van Zaventem is sinds december 2013 beschikbaar. Het werd nader besproken en overlegd met de stakeholders.

Uit uw antwoord op schriftelijke vraag nummer 293 van mevrouw Eerlingen blijkt dat de verdere timing voorzag in de opmaak van een aangepast ontwerp waarover het formele advies van de luchthavenbeheerder BAC en van de Inspectie van Financiën zou worden gevraagd, voor dit ter kennisname zou worden voorgelegd aan de Vlaamse Regering. Tot slot zou een openbaar onderzoek volgen met het oog op een definitieve goedkeuring door de Vlaamse Regering in het najaar 2014.

Minister, overeenkomstig het antwoord op die schriftelijke vraag is het overmaken van het definitief geluidsactieplan voor de luchthaven gepland tegen eind 2014, na de definitieve goedkeuring door de Vlaamse Regering. Kunt u een stand van zaken geven in dit dossier? Door welke knelpunten kon de timing niet worden gehaald? Welke timing hebt u nu voor ogen?

Heeft de studie van A-Tech en Anotec implicaties voor het geluidsactieplan? Brengt deze studie nieuwe elementen aan en zo ja, welke impact hebben deze elementen?

Volgens de studie worden er wel degelijk operationele maatregelen genomen, maar is er geen beleid op het vlak van geluidsisolatie terug te vinden. Is dit een correcte weergave van de realiteit?

Conform de Vlaamse milieuwetgeving publiceert Brussels Airport jaarlijks geluidsc contouren die de geluidssituatie weergeven in de omgeving van de luchthaven. Deze contouren worden berekend door het Laboratorium voor Akoestiek en

Thermische Fysica van de KU Leuven en worden voor hun juistheid getoetst aan geluidsmetingen op een aantal locaties rond de luchthaven via de gekende meetpunten. Bovenop de VLAREM-verplichting legt de milieuvergunning van Brussels Airport Company extra geluidscontourberekeningen op. Hoe verhouden deze normen zich tot de conclusies uit de geciteerde studie?

De studie focust op een aantal facetten van mogelijke ingrepen om de geluidshinder te reduceren. Een daarvan is geluidsreductie aan de bron, dus aan het vliegtuig zelf. Ook hier scoort Zaventem niet al te best volgens de studie. In tegenstelling tot wat geldt voor de geluidshinder van vliegtuigen in de lucht is Brussels Airport wel bevoegd voor de beperking van de hinder door de grondoperaties. Volgens Brussels Airport worden hier maximale inspanningen rond geleverd. Hoe verhoudt dit zich tot de resultaten van de studie en de conclusies die minister Fremault daaruit trekt?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Het klopt dat er een ontwerp van actieplan was, dat is ook tijdens de vorige legislatuur meermaals aan bod gekomen. Er was een versie in december 2013 waarmee we naar de verschillende stakeholders zijn gegaan waaronder ook de besturen van een vijftal luchthavengemeenten. Daar kwamen heel veel reacties op. Op lokaal vlak was er weinig draagvlak voor een aantal beperkende maatregelen inzake ruimtelijke ordening.

Op basis van die imput hebben wij ervoor gekozen om dat actieplan te herzien en daarbij zoveel mogelijk rekening te houden met de opmerkingen die waren gemaakt. Daardoor liep de oorspronkelijke planning vertraging op. Daarnaast is er ook bijkomend onderzoek gebeurd naar de impact van autonome vlootvernieuwing door de operatoren. Verder zijn er ook actualisaties aangebracht om rekening te houden met de inhoud van het Vlaamse en het federale regeerakkoord. Nieuw in beide regeerakkoorden is dat er in beide sprake is van een samenwerkingsakkoord.

Er moet een samenwerkingsakkoord worden afgesloten om een evenwichtig en duidelijk exploitatiekader vast te stellen, waarbij de leefbaarheid van de luchthavenregio wordt gegarandeerd, en de economische ontwikkeling van de nationale luchthaven wordt gestimuleerd.

Er is een nieuwe oriëntatie, waarin de klemtoon veel meer ligt op samenwerking. Een samenwerkingsakkoord is een belangrijke voorwaarde om de maatregelen in de sfeer van de ruimtelijke ordening te kunnen nemen met voldoende rechtszekerheid. Het ontbreken van de afstemming aan de bevoegdheden op verschillende beleidsniveaus komt uit de studie naar voren als een van de verklarende elementen van hoe je naar een meer evenwichtige aanpak kunt gaan, maar dat spreekt voor zich.

Het nieuwe ontwerp van actieplan zal dus naar de Inspectie van Financiën gaan in de loop van 2015, en daarna naar de Vlaamse Regering. Het actieplan zal dan ook in openbaar onderzoek gaan voor definitieve goedkeuring.

We kennen de gegevens van de studie waar u naar verwijst. Het Europese Milieuagentschap publiceert cijfergegevens over de geluidsblootstelling rond Europese luchthavens. Dat wordt gerapporteerd. Het flankerend beleid inzake ruimtelijke ordening is ons bekend. Ik verwijs naar de resultaten van de balanced-approachstudie van 2005, uitgevoerd in het kader van de bijzondere voorwaarden van de milieuvergunning die is verleend in 2004, maar ook naar een algemene inventarisatie die al is gebeurd.

De implicaties van de studies voor het geluidsactieplan zijn veeleer beperkt omdat we dat al wisten. De studie bevestigt de algemene beleidslijnen van het vorige, maar ook van het nieuwe actieplan dat er zal komen. Het moet een evenwichtige

aanpak zijn. In het nieuwe actieplan zal nog meer de nadruk worden gelegd op een algemeen samenwerkingsakkoord.

Voor de bouw van nieuwe woningen of andere geluidsgevoelige bestemmingen in de omgeving zijn er geen concrete akoestische isolatie-eisen vastgelegd, behalve een algemene minimumeis uit de akoestische norm in de woningbouw. Dat is een voorzorgsmaatregel die daar van toepassing is. In het kader van de voorbereiding van de gewestelijke actieplannen, goedgekeurd in 2010, werd een onderzoek ingesteld naar mogelijke isolatiecriteria en de toepassing ervan. Het uitwerken van die maatregelen wordt verder bekeken in het actieplan.

De geluidscontouren die in het kader van VLAREM-verplichtingen worden berekend, passen in een algemene rapporteringsverplichting. Het zijn geen specifieke normen. De geluidscontouren zijn een weergave van de gemiddelde geluidssituatie tijdens het voorbije jaar. De te rapporteren geluidsindicatoren zijn conform de indicatoren die zijn voorgeschreven door de Europese richtlijn omgevingslawaai. Dat zijn de indicatoren: Level day-evening-night.

Om de impact van de geluidsblootstelling op de bevolking te evalueren, vraagt VLAREM een bijkomende berekening van het totaal aantal van het potentieel ernstig gehinderden. Dat wordt op het Europese vlak geregeld.

In het kader van een evenwichtige aanpak, zoals is voorgeschreven in de internationale burgerluchtvaartorganisaties en ook bevestigd door de studie, liggen maatregelen van geluidsreductie aan de bron niet binnen het bereik van individuele luchthavens. Het betreft de introductie van nieuwe, stillere vliegtuigtypes, gekoppeld aan de invoering van een aanscherping van internationale geluidscertificatie-eisen. De studie focust niet op het aspect en geeft niet aan dat Brussels Airport op dat aspect slecht zou scoren. Ruimer gezien is lawaai bestrijding aan de bron wel een effectieve maatregel. Dat spreekt voor zich.

Op de luchthaven van Zaventem werden naast courante operationele beperkingen, ook al beslissingen genomen inzake het gebruik van hulpmotor of voorwaarden voor het proefdraaien. Op die manier wordt gezorgd dat de geluidsemissies dalen. Deze maatregelen worden specifiek vermeld in dat ontwerp van geluidsactieplan en worden daar meegenomen. Maar dat ligt binnen de bevoegdheid van de luchthavenuitbater.

Mijnheer Nevens, het is terecht dat u de vraag naar vertraging stelt. Ja, dat heeft vertraging opgelopen. Ik heb de reden gegeven, maar in 2015 moeten we met dat actieplan vooruit en het aan de regering bezorgen.

De voorzitter: De heer Nevens heeft het woord.

De heer Bart Nevens (N-VA): Minister, als ik het goed begrijp, is het de bedoeling om de bekommernis van de lokale besturen over de luchthavenproblematiek op te nemen in het actieplan 2015. Zo kan het draagvlak voor de luchthaven en de economische activiteiten die daar plaatsvinden, vergroten bij de omwonenden en de gemeenten. Vandaag beleven nog verschillende mensen slapeloze nachten door de activiteiten die op de luchthaven plaatsvinden.

U haalt het proefdraaien aan. Vandaag is er nog altijd geen proefdraailoods aanwezig op de luchthaven van Zaventem. Die zou er kunnen voor zorgen dat het grondlawaai vermindert. Er is ook nood aan meer investeringen.

In het milieurapport 2014 over de luchthaven staat dat er wel een evolutie is van de geluidsimpact van de luchthaven. Door in te zetten op geluidarme vliegtuigen en door de afname van de nachtvluchten, zijn de geluidscontouren tussen 2000 en 2013 met de helft afgenomen.

Ik hoop dat we verder inzetten op de neveneffecten van de luchthaven en het lawaai in het bijzonder, zodat het draagvlak voor de economische activiteit – een broodwinning voor veel mensen – groter wordt. We moeten een goed evenwicht vinden en verder inzetten op nieuwe technologieën om de geluidshinder te beperken en af te bouwen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Tinne Rombouts aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de omgevingsvergunning en het Grondwettelijk Hof – 2010 (2014-2015)

VRAAG OM UITLEG van Axel Ronse aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het tijdspad voor de omgevingsvergunning – 2088 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Nevens

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts (CD&V): Voorzitter, minister, ik stel deze vraag enigszins uit bezorgdheid. Het gaat over een discussie die we hier de afgelopen jaren hebben gevoerd, en die in de vorige legislatuur toch een heel groot gedeelte van de werkzaamheden van dit parlement en deze commissie in beslag heeft genomen. Al langere tijd leeft in Vlaanderen de ambitie om projecten sneller en vooral ook beter gepland, vergund en uitgevoerd te krijgen. Dat is zo bij de overheid, maar ook bij bedrijfsleiders, van wie we reeds geruime tijd de verzuchting horen dat in Vlaanderen eigenlijk 'niets meer kan'. Administraties moeten in dezen ook wel erkennen dat hun eigen regelgeving vaak heel complex is, en dat het voor hen zelf vaak moeilijk is om ter zake wegwijs te geraken. Burgers hebben anderzijds terecht recht op inspraak. Dat is natuurlijk ook een thema dat steeds meer aandacht krijgt en vraagt. We moeten echter vaststellen dat dit procedureel wel tot formele inspraak leidt, maar dat slechts weinigen echt het gevoel hebben echt te worden gehoord.

Deze verzuchtingen hebben in de vorige legislatuur onder meer geleid tot de commissie-Sauwens, waarvan de conclusies, als ik me goed herinner, kamerbreed zijn goedgekeurd in dit parlement, opdat men daar echt een punt van zou maken en zou inzetten op verbetering ter zake.

Een van de daaraan gelinkte dossiers om daar daadwerkelijk vooruitgang in te boeken, is het dossier van de omgevingsvergunning. Vandaag heeft men voor een dossier zowel een milieuvergunning als een stedenbouwkundige vergunning nodig. In de twee dossiers moet een project dus eigenlijk tweemaal worden afgewogen, en is er eventueel tweemaal een openbaar onderzoek. Soms is er sprake van twee projecten die moeilijk te combineren zijn. We moeten dan soms vaststellen dat procedures naast elkaar lopen, dat het ene project bijvoorbeeld wel een bouwvergunning krijgt en het andere een milieuvergunning, wat leidt tot kafkaïaanse toestanden.

De vorige regering en het vorige parlement hebben er dan ook terecht voor gekozen om die twee procedures te herleiden tot één procedure. Er is dan ook maar één openbaar onderzoek. Dat geeft natuurlijk tijdsinstroom in de procedures, maar mensen hebben dan natuurlijk ook het gevoel dat ze maar één keer inspraak kunnen hebben. Daarover is in de vorige legislatuur ook duidelijk gesproken. De conclusie was duidelijk: door die ene procedure en dat ene moment van inspraak wordt de transparantie wel vergroot. Ervaringen in het

buitenland leren ons dat. Ook wordt iets vermeden dat we toch wel veel zien in dossiers, namelijk dat tijdens een bezwaarprocedure aangehaalde elementen qua milieu niet van tel zijn omdat het gaat over de bouwvergunning, en omgekeerd. Het ene moment wordt iets wel in overweging genomen, het andere moment niet. Het is dus toch wel moeilijk om transparantie te hebben, en dit wordt vooral niet op elkaar afgestemd. Dat is een belangrijk element, en dat wordt vermeden met een eengemaakte procedure en een eengemaakt inspraakmoment.

Minister, u was vanaf het begin heel duidelijk betrokken bij dit decreet, als toenmalig minister van Leefmilieu. Nu hebt u de twee bevoegdheden. In de aanloop naar het decreet werd, dacht ik, het middenveld heel omstandig geraadpleegd. Dat hebben we eigenlijk toch wel verscheidene keren kunnen vernemen en ervaren. Het middenveld heeft in dezen ook toch wel heel belangrijke punten kunnen aanhalen, die men ook daadwerkelijk heeft gevolgd. Er zijn bijstellingen gebeurd op basis van de door hen aangehaalde elementen. Uiteraard heeft iedereen het recht om volledig zijn rechten te benutten, maar gezien de ervaring met het afgelegde traject heeft het me toch verbaasd vast te stellen dat enkele middenveldorganisaties naar het Grondwettelijk Hof stappen om de vernietiging van het Omgevingsvergunningendecreet te vragen.

Minister, ik heb daarnet gewezen op het belang van dit decreet, en de manier waarop we dit invoeren. We moeten iedereen begeleiden op een goede manier om die invoering van dit Omgevingsvergunningendecreet tot stand te laten komen. Dat is ook al verscheidene keren in de commissie aan bod geweest. We willen daadwerkelijk stap voor stap vooruitgang boeken, maar deze klacht bij het Grondwettelijk Hof katapulteert ons toch wel even terug in de tijd. We maken ons toch wel wat zorgen.

Minister, op welke manier waren de diverse organisaties die vandaag naar het Grondwettelijk Hof stappen, betrokken bij het hele proces dat is afgelegd met betrekking tot de omgevingsvergunning? Hoeveel adviezen en besprekingen met het middenveld, met overlegorganen hebben daadwerkelijk geresulteerd in zeer negatieve adviezen? Dat lijkt me toch ook een belangrijk element om mee in overweging te nemen als we proberen goed wetgevend werk te leveren en conclusies te trekken. Er zijn altijd voor- en tegenstanders. Uiteindelijk probeert men de beste conclusies te trekken, maar steeds in overleg met organisaties. Belangrijk is de vraag hoe daarmee wordt omgegaan. Hoe kijkt u vandaag naar het feit dat organisaties deze stappen zetten, gezien deze procedures bij nieuwe regelgeving, waarbij ze toch inspraak en betrokkenheid hebben gekregen? Wat leert dat u voor de toekomst?

Voor deze organisaties is een groot struikelblok blijkbaar de permanente milieuvergunning. In hoeveel EU-landen heeft de milieuvergunning reeds een permanent karakter? Hoeveel slechter scoren die landen dan in de milieurangschikkingen? Ik weet ook niet of u daar een zicht op hebt. Hoeveel milieuvergunningen, zowel absoluut als procentueel, werden vroeger herzien binnen de termijn van twintig jaar? Dat is toch ook een belangrijk element. Wat zouden de consequenties zijn van een omgevingsvergunning die wordt beperkt tot twintig jaar? Wat zouden de consequenties qua administratieve vereenvoudiging zijn voor Vlaanderen van een eventuele vernietiging door het Grondwettelijk Hof, wetend dat we toch al een hele weg hebben afgelegd, ook met het daadwerkelijk implementeren daarvan, en dat iedereen toch eigenlijk enigszins uitkijkt naar die administratieve vereenvoudiging? Als het Grondwettelijk Hof dit vernietigt, waar staan we dan?

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

De heer Axel Ronse (N-VA): Mevrouw Rombouts, dank u voor de eloquente weergave van mijn vraag. Ik zal me beperken tot enkele toevoegingen.

Ik heb bedenkingen bij de actie van de natuurverenigingen, die wij nochtans zeer genegen zijn. Minister, het lijkt me bizar dat juist zij de omgevingsvergunning aanvechten. Ik denk dat er veel meer garanties zijn voor het milieu met een permanente vergunning die systematisch wordt geëvalueerd op basis van de beste beschikbare technieken, dan een klassieke vergunning die twintig jaar geldig is en waar nagenoeg niets aan gewijzigd kan worden. Ik begrijp dat dan ook niet omdat ze nauw betrokken waren en zeer veel inzage hadden in het proces en de inzet van de beste beschikbare technieken.

Rond die technieken heb ik u bij het begin van mijn parlementaire carrière vragen gesteld, nog niet zo lang geleden. Ik vroeg u naar de juiste aanpak daarvan en naar de rechtszekerheid voor bedrijven.

Ik begrijp het dus niet. In welke mate begrijpt u het?

Sinds de vorige bespreking van dit thema in deze commissie – op 3 februari – is er al heel wat gebeurd. De Vlaamse Regering keurde op 24 april het uitvoeringsbesluit voor de implementatie van het decreet Omgevingsvergunning opnieuw goed. Op 3 april werden een aantal aanpassingen aan het decreet voorgesteld bij de tweede goedkeuring van het verzameldecreet. Beide dossiers zijn nu naar de Raad van State.

Ik ben blij dat u hebt geluisterd naar mijn voorstel in de commissie van 3 februari om artikel 34 van het ontwerpuitvoeringsbesluit te herbekijken en dat er dus geen nieuwe bevoogding wordt ingevoerd voor gemeenten op het vlak van stedenbouwkundige dossiers. Wat mijn fractie betreft, is alles in gereedheid om die omgevingsvergunning waar te maken als een van de kroonjuwelen van uw beleid, beste minister.

Mijn vragen sluiten aan bij die van mevrouw Rombouts. Hoe zit het nu met de timing voor de invoering van de omgevingsvergunning? Welke klippen moeten nog overwonnen worden? Welke voorbereidende acties moeten nog gebeuren en wat is de timing hiervoor? Hoe staat u tegenover de demarche van enkele organisaties om de omgevingsvergunning onderuit te halen bij het Grondwettelijk Hof? Kan er nog in der minne worden overlegd met hen? Kan het gebruik van de beste beschikbare techniek (BBT) nog duidelijker worden gemaakt?

Het regeerakkoord stelt dat de invoering van de omgevingsvergunning gepaard gaat met een verdere declassering van bepaalde milieubrieven. Zal de tweede fase van declassering ingaan op het moment van de invoering van de omgevingsvergunning of zal dat vroeger ingaan?

De voorzitter: Mevrouw Pira heeft het woord.

Mevrouw Ingrid Pira (Groen): Mijnheer Ronse, u zegt dat de milieuorganisaties de omgevingsvergunning onderuit halen. Dat is niet de bedoeling. Het zijn niet de eerste de beste. Ze hebben wel degelijk redenen om naar het Grondwettelijk Hof te trekken. We hebben de ontwikkeling van dichtbij gevolgd. Ze zijn met goede wil en vertrekende van de idee dat het een win-winsituatie was, aan de gesprekken begonnen. Gaandeweg hebben ze gemerkt dat er een versoepeling van de regels optrad ten koste van het milieu en de betrokkenheid van de burger. Ze hebben daartegen geprotesteerd en zijn uiteindelijk naar het Grondwettelijk Hof gestapt.

Mag ik er uw aandacht op vestigen dat zelfs de Raad van State signaleerde dat er meer aandacht moest worden besteed aan het recht op een gezond leefmilieu? De Raad van State had ook opmerkingen bij het zogenaamde standstillbeginsel in de Belgische Grondwet.

Er zijn drie zaken waar men zich aan stoort: het permanent karakter van de omgevingsvergunning, het ontbreken van daadkrachtige maatregelen om een

daling van de bescherming van het leefmilieu tegen te gaan en de stilzwijgende weigering van het administratief beroep, en ten slotte de afzwakking van passende beoordeling en de project-MER.

Minister, wilt u alsnog met de organisaties rond de tafel gaan zitten om die drie zaken te bespreken en eventueel tegemoet te komen aan hun wensen daaromtrent?

De voorzitter: De heer Ceyskens heeft het woord.

De heer Lode Ceyskens (CD&V): Het lijkt me een beetje raar om te vragen of men nog rond de tafel wil gaan zitten als er al een gerechtelijke procedure opgestart is.

Ik zou de zaken eens willen omdraaien, mevrouw Pira. In de vorige legislatuur hebben wij in de commissie-Sauwens kamerbreed 76 aanbevelingen aan de Vlaamse Regering goedgekeurd. Alle partijen in het halfrond hebben die goedgekeurd. Een zevental ervan gingen over de eengemaakte vergunning. Als we naar een eengemaakte vergunning gaan, kunnen we niet anders dan de timing op elkaar afstemmen. Vandaag hoor ik u spreken over een milieuvergunning beperkt in de tijd, pleit u dan ook meteen voor een bouwvergunning die beperkt wordt in de tijd? Of hoe gaat u dat concreet op elkaar afstemmen?

Mijnheer Ronse, net zoals ik daarnet tevreden was met het betoog van de heer Van Campenhout, kan ik me nu helemaal aansluiten bij uw bemerking. U zegt dat de permanente vergunning systematisch geëvalueerd wordt op basis van de BBT's. Dat biedt inderdaad net meer garanties inzake milieu dan een klassieke vergunning die twintig jaar geldig is en waar nagenoeg niets aan kan worden gewijzigd. Op dat vlak zitten we helemaal op dezelfde golflengte. Dat is met gezond verstand bekeken.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters (Open Vld): Ik sluit me aan bij de vraag naar de timing van de invoering van de omgevingsvergunning. Onmiddellijk daaraan gekoppeld: er moet nog een en ander gebeuren aan het omgevingsloket. Dat loopt goed, er zijn al heel wat gegevens ingebracht voor het uitwisselingsplatform, maar er zijn nog wat problemen aan de kant van het milieuluik. Ik ben zeker geen pleitbezorger, zoals mevrouw Pira, om de milieuvergunning weer beperkt in de tijd te maken, absoluut niet. We moeten er integendeel werk van maken dat die omgevingsvergunning er snel kan komen.

Er zijn problemen met het uitwisselingsplatform. Wat is de stand van zaken? We hebben daar ook al schriftelijke vragen over gesteld. Hoe zit het nu? Ik had vooral begrepen dat het departement milieuvergunningen nog heel wat moet bijbenen vooraleer alle gegevens digitaal voorhanden zijn, zodat het loket volledig kan werken.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, ik heb nog geen officieel verzoekschrift gezien. Als dat wordt ingediend, bezorgt het Grondwettelijk Hof ons dat. Ik moet nu reageren op basis van wat ik gelezen heb op de website en de communicatie van de milieuverenigingen en de pers.

Het klopt natuurlijk dat de omgevingsvergunning een beslissing is van de vorige Vlaamse Regering. Het is de uitvoering van een luide maatschappelijke roep – en ook van het parlement – om naar een vereenvoudiging te gaan, om de bouw- en milieuvergunning samen te voegen, om tot één vergunning te komen die meer rechtszekerheid geeft, met een eenvoudige procedure en een snellere uitspraak.

Het decreet zelf werd aangenomen op 25 april 2014. Het is een kaderdecreet, het moet nog worden uitgewerkt en in uitvoeringsbesluiten omgezet. Het is goed om dat op die manier te zien. Natuurlijk moeten we twee vergunningen op elkaar afstemmen. Dat vraagt denkwerk. Een bouwvergunning is altijd permanent. Men kan geen tijdelijke bouwvergunning geven, tenzij het om pop-ups gaat, wat tegenwoordig bijzonder populair is. Normaal gezien bouwt men dan en krijgt men de milieuvergunning. We moesten inderdaad beide op elkaar afstemmen. Dat houdt in dat de omgevingsvergunning een vergunning van onbepaalde duur wordt.

Er zijn uitzonderingen. De omgevingsvergunning kan van bepaalde duur zijn, maar dat zijn beperkte gevallen. Er is een limitatieve lijst opgesteld. Dit vertrekt opnieuw van de rechtszekerheid die we willen geven aan de mensen.

We hebben in voldoende waarborgen voorzien voor de bescherming van mens en milieu. Dat spreekt voor zich. Als we een vergunning uitreiken, kijken we naar de impact op de omgeving. We houden daar rekening mee. Het uitgangspunt hierbij is dat er een mogelijkheid is tot evaluatie en dat de hangende exploitatie de waarborg voor de bescherming van mens en milieu verder moet garanderen. De exploitatie van ingedeelde inrichtingen of activiteiten worden onderworpen aan evaluaties. Dat kan leiden tot de bijstelling van de milieuvorwaarden. Daarbovenop komt de VLAREM-reglementering.

Het wordt vaak verzwegen, maar het is wel cruciaal: aan het einde van elke exploitatieperiode van twintig jaar van een ingedeelde inrichting of activiteit wordt aan het betrokken publiek, de leidend ambtenaar van de adviesinstantie en de bevoegde vergunningverlenende overheid via een specifiek openbaar onderzoek de kans gegeven om opmerkingen te maken over de verdere exploitatie van de ingedeelde inrichting. Het zijn deze opmerkingen die tot gevolg kunnen hebben dat er een bijstellingsprocedure wordt opgestart. Er zijn voldoende flankerende maatregelen om ervoor te zorgen dat er evaluaties kunnen gebeuren en dat er voldoende inspraak is van de bevolking.

De organisaties werden betrokken bij de totstandkoming, ook officieel via de Miniraad. De eerste maal gebeurde dat naar aanleiding van de conceptnota, in december 2011 al, een tweede maal na de eerste principiële goedkeuring. Er is een rondetafel georganiseerd. Er is niet alleen een formele advisering geweest, maar ook een rondetafel in 2012 waarop iedereen aanwezig was en waar heel wat inspraak en overleg geweest is.

Uit hun adviezen blijkt dat de adviesraden, de Vereniging van Vlaamse Provincies (VVP) en de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG), de invoering steunen. Het idee van de permanente vergunning werd niet verworpen, maar afhankelijk gesteld van een aantal voorwaarden, waaronder een goed uitgewerkt evaluatiesysteem. Zoals ik al zei, is dat ook wat wij hebben ingevoerd.

Collega's, ik denk niet dat we aan de juridische stappen van de betrokken milieuverenigingen conclusies moeten verbinden die een verdere samenwerking in de weg staan. Ik ben democraat, ik ben jurist, dat zal er wel bij horen waarschijnlijk. De betrokken milieuverenigingen hebben in het verleden trouwens goed werk verricht, en ik hoop dat dat ook in de toekomst verder constructief kan verlopen.

We zijn ook niet alleen: de permanente vergunning bestaat al in landen zoals Nederland, Duitsland en Frankrijk. Je kunt toch moeilijk zeggen dat die landen catastrofaal zijn voor wat betreft mens en milieu. Ik denk dat dat niet de bedoeling is.

Er is ook een steekproef gebeurd door de afdeling Milieuvergunningen bij ongeveer vijfhonderd dossiers klasse 1-inrichtingen, dus de grootste. Daar is gebleken dat binnen een volledige exploitatietermijn van twintig jaar de vergunningverlenende overheid gemiddeld vijf keer bijkomend een beslissing over de exploitatie van een

inrichting neemt. Deze beslissingen hebben betrekking op de verandering van de inrichting en soms ook op wijziging van milieuvorwaarden, aanpassingen als gevolg van modernisering, andere fabricagemethodes en dergelijke meer. Er werd ook vastgesteld dat na afloop van de exploitatietermijn de vergunningen voor zowel het veranderen als het verder exploiteren in 5 procent van de gevallen geweigerd wordt. Over wat spreken we nu eigenlijk? Slechts in 25 procent van de dossiers waar geheel of gedeeltelijk de weigering werd uitgesproken, betrof die weigering ook het aspect van hernieuwen van de vergunning. In de overige gevallen betrof de gehele of gedeeltelijke weigering de verandering van de inrichting zelf.

Wat hebben we geleerd vandaag? Dat voor 1,25 procent van de aanvraagdossiers ook de verdere exploitatie van de inrichting wordt geweigerd. Deze cijfers relativiseren ook het belang van die hervergunning.

Tot op heden beschikt de administratie nog niet over de ingediende verzoekschriften, zoals ik daarnet zei, maar wij lezen uiteraard ook websites en persoverzichten. De integratie van de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning op zich zou blijkbaar niet worden geïmplementeerd, waarvan akte. Het zal dus wellicht handelen om een gedeeltelijk vernietigingsberoep. Het is zo dat de vernietiging zich soms uitstrekt tot bepalingen die strikt genomen niet ter beoordeling van het Grondwettelijk Hof werden voorgelegd. Het is algemeen bekend dat een vernietigingsarrest gezag erga omnes heeft, dus algemeen, en dat, als er een uitspraak zou zijn, wij daar de nodige conclusies aan moeten verbinden. Het heeft dus een absoluut gezag van gewijsde vanaf de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

In de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet staat de administratieve vereenvoudiging als een van de belangrijke punten. Op zich zou een eventuele vernietiging van de bepaling niet raken aan de administratieve vereenvoudiging van de procedure op zich, maar het niet weerhouden van het permanent karakter van de vergunning wat het luik exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteiten betreft, zou uiteraard kunnen leiden tot een nieuwe procedure voor dit luik. Artikel 397 van het decreet betreffende de omgevingsvergunning, voorziet in een overgangperiode van minstens een jaar tussen de datum van de goedkeuring van de uitvoeringsbesluiten en de effectieve inwerkingtreding.

De definitieve goedkeuring door de Vlaamse Regering van het uitvoeringsbesluit verwachten wij nog voor het zomerverlof. Rekening houdend met de decretale verplichtingen voor de overgangstermijn, gaan we ervan uit dat de vergunning zelf effectief in de zomer een feit zal zijn.

Wat betreft de digitalisering is het uitwisselingsplatform ook onze zorg, collega's. Er wordt aan gewerkt. Het moet klaar zijn op het moment dat de omgevingsvergunning in werking treedt.

We zullen zien wat de uitspraak is. Ik betreur ook dat het op die manier gebeurt. Het is opmerkelijk dat aan de ene kant milieuorganisaties zeggen dat er te weinig garanties zijn, veel minder dan vroeger, terwijl de exploitanten en de ondernemers ons zeggen dat het veel strikter dan vroeger wordt, want nu kan iedereen op elk moment een evaluatie doen. Beiden protesteren, dan kan ik alleen maar concluderen dat we misschien mooi in het midden een evenwicht hebben gevonden tussen beide zijden en dat er voldoende garanties zijn dat het een werkbaar systeem is waarbij niet constant een evaluatie wordt doorgevoerd.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts (CD&V): Minister, dank u wel voor het antwoord. U erkent heel duidelijk dat de omgevingsvergunning een belangrijke stap in het geheel is. Als een deel ervan wordt aangevochten, kunt u zeggen dat we principieel niet tegen de omgevingsvergunning zijn, maar als u een permanente

vergunning geeft voor een gebouw, dat waarschijnlijk altijd hetzelfde zal zijn, hoe zult u dan omgaan met die milieuvergunning, hoe zult u omgaan met het een-gemaakte karakter daarvan?

Het is een discussie die we ook vorige legislatuur hebben gevoerd. Ze hadden een gevoeligheid ten aanzien van die permanente vergunning. Dat is niet volledig nieuw, dat is ook aangegeven in het advies van de Minaraad, is ook aangegeven in hoorzittingen en is ook hier besproken. Het is niet zo dat er een beslissing zou zijn genomen alsof we van al die gevoeligheden niet op de hoogte zouden zijn geweest. Er zijn wel degelijk overwegingen gemaakt in allerlei opzichten, van de ene kant en van de andere kant. U hebt zelf aangegeven dat voor de ene kant het te streng is en voor de andere kant te zwak. Er zijn serieuze overwegingen gemaakt, vandaar dat ik toch een beetje verbaasd ben om te zien dat hoewel heel de procedure doorlopen is, die het parlement au sérieux heeft genomen om verschillende overwegingen te maken, toch die stap alsnog wordt gezet. Op een gegeven moment kunnen we ons de vraag stellen als we een decreet maken en er niets meer vooruit gaat, of we dan nog wel een decreet gemaakt krijgen.

Vanuit de bezorgdheid dat alle verschillende zaken zijn meegenomen en afgewogen en dat in het parlement degelijk werk gebeurt, was ik een beetje geschrokken, vooral omdat ik effectief overtuigd ben dat de permanente milieuvergunning een cruciaal onderdeel is van de hele omgevingsvergunning. Als dat onderuit wordt gehaald, mensen, dan hebben we geen omgevingsvergunning meer en worden we teruggekataapulteerd in de tijd en moeten we heel de oefening opnieuw maken. Vandaar mijn bezorgdheid. Maar iedereen heeft natuurlijk volstrekt het recht om zijn rechten volledig te verdedigen. Ik zal zeer geboeid opvolgen wat de verdere uitspraken in dezen zijn.

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

De heer Axel Ronse (N-VA): Dank u wel, voorzitter en minister. Minister, u haalt aan dat ze niet ingaan tegen de integratie van beide vergunningen. Het gaat maar om een deel, zo is het verhaal dat u leest in de persberichten. Maar het deel waar men tegenin gaat, is natuurlijk wel de ziel en het wezen van de belangrijkste fundamenteën van heel die omgevingsvergunning.

Enerzijds moeten we ervoor zorgen dat de rechtszekerheid voor de ondernemer, de vergunningnemer, gehandhaafd blijft. Ik heb het gevoel dat daar op dit moment een evenwicht is gevonden. Het was even wachten op hoe jullie het hele BBT-verhaal zouden zien. Daar hebben we nu inzage in. Daarover ben ik vrij gerustgesteld.

Anderzijds toont de steekproef die de minister aanhaalt, aan dat net meer zou kunnen worden tegemoetgekomen, mevrouw Pira, aan de vraag en bezorgdheden van de natuurorganisaties, die ik deel, dan vandaag het geval is. In die zin is het ook belangrijk om opnieuw met hen aan tafel te gaan. Ze zijn een volwaardige en belangrijke partner van heel uw beleid, minister, doorheen de vijf jaar. Ik vernam dat ze vanmorgen trouwens dichtbij waren, wellicht voor een ander dossier. Het is in ieder geval zeer belangrijk dat we ze mee hebben en dat het hele verhaal op een goede en degelijke manier kan starten.

Ik ben ook zeer tevreden dat wellicht nog voor de zomer de uitvoeringsbesluiten goedgekeurd zullen zijn. Dat betekent dat binnen een jaar de omgevingsvergunning van kracht zal zijn, hopelijk ook met een digitale vergunning in elke Vlaamse gemeente, zodat geen enkele gemeente op dat vlak achterblijft.

Ik heb nog een vraagje. Wellicht zal het verloren zijn gegaan in de vele vragen die in deze ronde op u werden afgevuurd. Hoe ziet u de invoering van de verdere declassering van de milieubruien?

De voorzitter: Mevrouw Pira heeft het woord.

Mevrouw Ingrid Pira (Groen): Minister, ik denk dat iedereen het eens is met de vereenvoudiging en met het element van snelheid en dergelijke. Iedereen is daarbij gebaat. Dat hebben de organisaties ook gezegd in de Minaraad.

Ik zie toch een parallel met een vorige vraag om uitleg. Er werden wel dingen aangepast en er is een bijkomende motivering in de memorie van toelichting gezet, maar helaas werden de bepalingen niet aangepast. Daarover gaat het. Ze voelen zich wel gehoord en het is inderdaad in de memorie van toelichting terechtgekomen, maar niet in de bepalingen zelf.

Mijnheer Ronse, ik ben blij dat u het ondersteunt om weer met de organisaties, die zeker redelijk zijn wat dat betreft, rond de tafel te gaan zitten. Het feit dat er in Nederland, Frankrijk en Duitsland een permanente vergunning is, wil niet zeggen dat die ook bij ons werkt. Een vorige vraag om uitleg heeft al aangetoond dat ons vergunningenbeleid nogal wat kronkels kent. Ik ga daar natuurlijk niet verder op in, maar ik ben daar erg van geschrokken. Ik weet dus niet of de permanente vergunning in Vlaanderen even goed zou werken als in onze buurlanden.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters (Open Vld): Ik ga niet akkoord met het standpunt dat men toch maar weer met de organisaties aan tafel moet gaan zitten. Zoals mevrouw Rombouts daarstraks al zei, is heel de procedure doorlopen. Als we telkens wanneer een organisatie naar het Grondwettelijk Hof of naar de Raad van State stapt, weer rond de tafel moeten gaan zitten om te heronderhandelen, hoe krijgen we dan het decretaal werk nog rond? We kunnen bezig blijven. Iedereen is het erover eens dat we vooruit moeten, dat de omgevingsvergunning er moet komen. Ik ben het er niet mee eens dat we nu moeten heronderhandelen.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Wat betreft het al dan niet opnieuw rond de tafel gaan zitten, wil ik meegeven dat ik de meeste organisaties heel vaak zie. Ik heb een vast moment wanneer ik hen zie, spreek en met hen overleg. Dit komt er ook vaak aan bod. Ik zit al vaak met hen aan tafel, ik weet dus niet of dit zal verhinderen dat het verzoekschrift is ingediend. Het is trouwens te laat, het is al ingediend. Ik veronderstel dat het ook niet zal worden ingetrokken.

Wat de declassering betreft, is de eerste golf achter de rug. Er komt een tweede golf, maar we hebben altijd gezegd dat we eerst de inwerkingtreding zullen afwachten en bekijken wat de draagkracht van de lokale besturen is. We krijgen daar natuurlijk wat opmerkingen over: "we gaan weer werk krijgen, zullen we dat wel aankunnen?" We moeten dus in stukjes werken. We zullen het weldoordacht verder aanpakken op basis van de evaluatie van de eerste resultaten.

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

De heer Axel Ronse (N-VA): Misschien toch belangrijk voor het Woordelijk Verslag van deze vergadering: ik heb hier niet aangegeven dat er opnieuw moet worden onderhandeld met deze of gene spelers of partners. Ik stel enkel vast dat de permanente vergunning, waarin nu voorzien wordt, veel meer perspectief biedt in verband met hun bezorgdheden dan de twintig jaar durende vergunning. Ik begrijp absoluut niet wat hun punt is. En ik doe de voorzichtige suggestie om hen dat desnoods via een informatieronde of wat dan ook, heel duidelijk te maken in de hoop dat alsnog iets wordt ingetrokken. Een onderhandelingsmarge over wat nu op tafel ligt, is uiteraard uit den boze. De omgevingsvergunning moet zo snel mogelijk in werking treden.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Axel Ronse aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de bestuurskracht van lokale besturen in functie van de omgevingsvergunning – 2087 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

De heer Axel Ronse (N-VA): Voorzitter, minister, enkele weken geleden hebt u naar aanleiding van de vraag van collega Nevens over de nieuwe relatie tussen de Vlaamse administratie en de lokale besturen gesteld dat u blijft geloven in de autonomie van de lokale besturen op het vlak van vergunningen. We moeten de gemeenten niet langer betuttelen, gemeentebesturen zijn mans genoeg om zelf bouwaanvragen goed te keuren en vergunningen uit te schrijven.

Ook volgens collega Pira is het lokale niveau het juiste niveau voor de toekenning van bouwvergunningen. Dat blijkt uit het artikel in De Morgen van 4 mei – toch als ik de journalisten van die krant mag vertrouwen.

Het is een bizar artikel trouwens: het ging over de gevolgen van ontvoogde gemeenten, maar de krant plaatst er dan de foto bij van een gebouw dat vergund werd door een gemeente toen die nog niet ontvoogd was.

Daarmee onderschrijft Groen de ambities in het Vlaams regeerakkoord: vertrouwen, verbinden, vooruitgaan. De Vlaamse Regering gelooft immers ook in meer vertrouwen en meer verantwoordelijkheid voor de steden en gemeenten.

Waar ik het wel moeilijk mee heb, is de ondertoon in dat artikel met de welluidende titel: 'Ruimtelijk ontvoogd, politiek misbruikt'. Kleinere gemeenten zouden volgens sommigen immers hun ontvoogding misbruiken om burgers en bouwpromotoren te vriend te houden. Op deze insinuatie wil ik hier eigenlijk niet ingaan. Ik ga ervan uit, mijnheer Ceysens, dat kleine gemeenten – als ik Meeuwen-Gruitrode zo mag noemen – op een degelijke en deontologisch correcte manier worden bestuurd.

Het is inderdaad heel belangrijk om de bestuurskracht van die lokale besturen waar nodig te versterken. Het regeerakkoord gaat er terecht van uit dat bestuurskracht samengaat met schaalgrootte. In tijden van budgettaire krapte moeten we maximaal schaalvoordelen gaan benutten. Dat betekent dat we nog meer dan vroeger intergemeentelijke samenwerkingsverbanden rond vergunningen moeten ondersteunen. Het heeft namelijk totaal geen zin dat we kleinschalige gemeenten subsidiëren om naast elkaar een omgevingsambtenaar aan te stellen en in dienst te houden. Omgevingsambtenaar is trouwens een knelpuntberoep, er zit hier een ex-omgevingsambtenaar naast me, ook hij is vertrokken uit een kleine gemeente.

Bovendien zal de job voor zo'n ambtenaar ook uitdagender zijn binnen een groot samenwerkingsverband dan in een kleine gemeente en komen we hiermee tegemoet aan de terechte vraag naar een oplossing voor retentie van dat type personeel. Het is misschien ook de voorbode van een persoonlijke droom van mezelf over grotere gemeenten en fusies.

Minister, bent u van mening dat de gemeenten voldoende voorbereid zijn en over voldoende bestuurskracht beschikken met het oog op de implementatie van de omgevingsvergunning?

Vandaag bestaat een subsidiemogelijkheid voor gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaren, al dan niet in intergemeentelijk verband. Ik meen uit het hoofd dat

de eerste vier jaar 40 procent van de wedde wordt betaald door Vlaanderen indien het gaat over een gemeente en 60 procent wanneer het een intergemeentelijk samenwerkingsverband betreft. Kan er eventueel een andere sleutel worden toegepast die intergemeentelijke samenwerkingsverbanden in grotere gemeenten waar hetzij het bereik groter is, hetzij de complexiteit, nog extra stimuleert – ik laat me nog niet uit over wat de criteria moeten zijn?

Wat is de stand van zaken van uitvoering van het actieplan Lokale Besturen, in het bijzonder met betrekking tot het aspect 'vorming'?

De voorzitter: De heer Ceyskens heeft het woord.

De heer Lode Ceyskens (CD&V): Minister, de heer Ronse heeft natuurlijk op mijn hart getrapt door Meeuwen-Gruitrode een kleine gemeente te noemen. Mijn gemeente is 9126 hectare groot: dat is helemaal niet klein.

Alle gekheid op een stokje, ik denk dat de bestuurskracht vooral zal zitten in de ondersteuning die er vandaag vanuit Vlaanderen is en zal zijn voor wat de implementatie betreft. Deze vraag werd hier in het verleden al gesteld, maar blijft nog steeds aan de orde.

Ik voeg hier naar gewoonte de vraag aan toe welke inspanningen ter zake al gebeurd zijn in de richting van degenen die de omgevingsvergunning zullen moeten gebruiken en zullen moeten indienen. Als er in die sector een kennis tekort is, zal dat natuurlijk ook aan de loketten in de gemeenten zorgen voor heel veel onvolledige vergunningsaanvragen, met alle werklast en bijkomende info die door de gemeentelijke diensten verstrekt zal moeten worden tot gevolg.

Ik heb nog altijd het gevoel dat men zich aan die zijde nog niet echt aan het voorbereiden is op de omgevingsvergunning.

De voorzitter: Mevrouw Pira heeft het woord.

Mevrouw Ingrid Pira (Groen): Ik was een beetje verrast toen de heer Ronse begon, omdat zijn aanhef eigenlijk dezelfde is als bij mijn vraag en die van mevrouw Van Volcem.

De voorzitter: Dit is uit elkaar getrokken omdat de heer Ronse er wel naar verwijst maar het tegelijkertijd parkeert. Zijn vragen gaan ook niet over dat artikel. De vragen over het artikel komen de volgende keer aan bod.

Mevrouw Ingrid Pira (Groen): Die vraag komt voor een deel terug in het voorstel van resolutie. Ik heb het dan over de ondersteuning van de gemeenten na de inwerkingtreding van de omgevingsvergunning, bijvoorbeeld om de declassificatie van milieuvergunningen te kunnen bolwerken waardoor een paar duizend inrichtingen van klasse 1 naar klasse 2 verschuiven en waardoor de opvolging van deze vergunningen bij de gemeenten terechtkomt. In welke ondersteuning is al voorzien en zal nog worden voorzien?

Minister Joke Schauvliege: Ik geloof ook in de autonomie en de subsidiariteit van gemeenten. Ik distantieer me dan ook van de verdachtmakingen dat alles daar fout zou lopen. Onze ervaring met Ruimtelijke Ordening leert ons dat er wordt gewerkt met een echte ontvoogdingsprocedure. Stap voor stap bereiden de gemeenten zich voor op die grotere verantwoordelijkheid maar ook op die grotere autonomie. Zij moeten aan vijf voorwaarden voldoen. Daarnaast moeten zij zich organiseren, kennis opbouwen en de diensten op een andere manier organiseren.

De grote meerderheid van de gemeenten, 217 van de 308, is intussen ontvoogd. Die beweging werkt dus wel. Ook binnen het beleidsdomein Leefmilieu vergroot

met de inwerkingtreding van de omgevingsvergunning de gemeentelijke verantwoordelijkheid. De gemeenten krijgen ook zeggenschap over meer inrichtingen.

De invoering van de omgevingsvergunning gaat ook gepaard met flankerende maatregelen. In samenspraak met de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG), de Vereniging van de Vlaamse Provincies (VVP) en Vlinter, de koepelorganisatie van de elf Vlaamse streekontwikkelingsorganisaties in samenwerking met de VVSG, zet Vlaanderen een zeer uitgebreid vormingsprogramma op om de huidige stedenbouwkundige ambtenaren en milieuambtenaren goed te laten samenwerken.

Naast die vorming zal Vlaanderen ook de ambtenaren van de verschillende bestuursniveaus op cruciale momenten informeren. Dat zal het geval zijn bijvoorbeeld na de definitieve goedkeuring van het uitvoeringsbesluit. Dat zal op maat van die lokale besturen zijn en dus heel toegankelijk. Er is ook een systeem van permanente vorming, infodagen, intervisie, thematische momenten. Het zal een beetje vergelijkbaar zijn met de huidige Atriumwerking.

Wat de financiële ondersteuning betreft, sta ik positief tegenover het feit dat onder meer intergemeentelijke samenwerking wordt gestimuleerd. Het systeem bestaat al binnen het ondersteuningsaanbod voor gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren en bewijst ook zijn nut. Kleinere gemeenten kunnen samenwerken binnen het lokaal verband en ook de capaciteit inzake kennis opbouwen.

De subsidiemogelijkheid voorziet in een grotere stimulans voor samenwerkingsverbanden ten opzichte van een gemeente die het alleen doet. Ik ga dan ook zeker akkoord om die weg verder te bewandelen.

Er is een ambtelijke werkgroep opgestart die de inhoud van de vorming voor omgevingsambtenaren uitwerkt. Dat wordt getrokken door een afgevaardigde van de VVP die ook werkzaam is in provinciale scholen. Tegen 1 juli wordt het programma gefinaliseerd. De vorming wordt in het najaar 2016 aangeboden. Na de goedkeuring van het uitvoeringsbesluit van de omgevingsvergunning wordt er ook nog eens specifiek in een vorming voorzien. Deze infodagen sluiten zo nauw mogelijk aan bij de start van de omgevingsvergunning.

Ik ben niet geneigd om mee te stappen in de negatieve beeldvorming die is opgehangen alsof er bij lokale besturen zou worden geknoeid en gefoefeld. Wij hebben niet de indruk dat dit het geval is.

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

De heer Axel Ronse (N-VA): Mijnheer Ceyssens, ik bied u mijn excuses aan. Ik heb Meeuwen-Grutrode een kleine gemeente genoemd vanuit het perspectief van een West-Vlaming. Vanuit het perspectief van een Limburger is dat inderdaad een grootstad.

Minister, ik ben zeer tevreden dat u net als ikzelf uitgaat van vertrouwen in onze gemeentebesturen. Het gaat zeker niet om een probleem op deontologisch vlak, het is een probleem op het niveau van de schaalgrootte. De functie van stedenbouwkundig ambtenaar is een moeilijke job die ook een bepaald profiel vereist dat niet gemakkelijk te vinden is op de arbeidsmarkt. Ik ben dan ook blij dat u zegt dat u die weg van het stimuleren van intergemeentelijke samenwerkingsverbanden verder wilt bewandelen. Wenst u dan verder te sleutelen aan die subsidieverhouding? Zijn er andere zaken die u daarover in deze commissie kunt aankondigen?

We hebben de termijn voor de inwerkingtreding van de omgevingsvergunning terecht teruggebracht op de oorspronkelijke duur, dus van zes maanden naar één jaar. Dat mag ons echt niet beletten om de turbo nu aan te zetten voor alle

vormingsinitiatieven die nu nog gepland zijn over de omgevingsvergunning. U hebt er al een aantal opgesomd. Ik heb de bundel hier bij me en daarvan moeten er nog heel wat uitgevoerd worden. Hoe kijkt u daartegenaan? Zullen we die timing halen? Ik zie aan de non-verbale communicatie dat dit het geval is.

De voorzitter: De heer Ceysens heeft het woord.

De heer Lode Ceysens (CD&V): Mijnheer Ronse, ik heb meer vrienden in West-Vlaanderen dan u in Limburg.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.